

Neviditelný svazek Kristovy nevěsty

Shreveport, Louisiana USA

65-1125

1 Zrušil jsem výlet na lov, abych se mohl věnovat službě Pánu. Jsme rádi, že tady můžeme být. Myslím, že minule jsem vám řekl; myslím, že pokaždé, když se vracíme, někdo chybí. A jestliže se sem vrátíme příští rok a Pán bude prodlévat, znovu tu bude někdo chybět.

Byl to někdo, kdo mi byl velice, velice blízký srdcem i duchem — byl to bratr Lyle. Vždycky, když jsem se sem vracel, cítil jsem se srdečně vítán. Stával jsem tam vzadu ve studovně bratra Jacka a naslouchal zpěvu toho starého kvarteta: „Oni dnes večer zpívají ve Slávě“. Nuže, jeden z těch hlasů už tam někde čeká na ty tři zbývající. Myslím, že to už tady na zemi nikdy neuslyším. Ale samozřejmě očekávám na chvíli, kdy je znovu uslyším, bratra a sestru Mooreovy a ty ostatní, v té zemi, kde jejich hlasy už nikdy neumlknou.

2 Bratr Palmer byl velký Kristův služebník. Vzpomínám si na bratra Jacka, jak mi říkal o jeho životě oddaném Bohu. Dělalí společně truhlářinu; a vyprávěl mi, že když svačil, držel v ruce sendvič, jedl a četl přitom Bibli. Vidíte, on udělal několik mocných, velkých věcí, myslím, bratr Palmer. Byl dobrým truhlářem, dobrým otcem svým dětem, měl milou rodinu. Všechny je vychoval, aby sloužili Pánu. Pokud vím, všichni jsou spaseni a naplněni Duchem svatým. A to je opravdu velký přínos pro každého člověka v těchto dnech — pro chlapce i děvčata. Ale pohleďte, vše, co on kdy udělal, by nemělo příliš velký význam, pokud by nesloužil Bohu... kdyby nesloužil Bohu. A dnes večer to, co vykonal tady na zemi, jeho dobré skutky, on odešel pro svoji odměnu, aby byl s nimi. Ať Bůh dá odpočinutí duši našeho bratra.

3 A pokud tady bude stát tato modlitebna, vím, že budete... jeho hlas tu zůstane.

Sestra Anna Jeann a její sestra, která hraje na varhany a klavír, nikdy nemusely čekat. Bratr Palmer se prostě postavil, začal zpívat jednu z těch písní a ony se hned k němu přidaly. Těším se na to, jak bude znovu zpívat jednu z těch písní. Jeho dětem, jeho ženě a bratru Jackovi, jeho důvěrnému příteli, oni byli přáteli po celá ta léta, a bratru Brownovi, sestře Brownové a vám všem v modlitebně, ať vás Bůh požehná. Také jej postrádám. Ať Bůh dá odpočinutí jeho šlechetné duši, dokud se s ním nesetkáme v pokoji. Skloňme naše hlavy.

4 Laskavý, nebeský Otče, právě mluvíme o tom velikém služebníkovi, kterého tu dnes večer postrádáme; jeho podání ruky, jeho milý úsměv, který míval na tváři, když mluvil: „Bůh tě požehnej, bratře Branhame,“ když jsem vcházel těmito dveřmi. Ale vím, že on dnes večer vstoupil do tvého domu. A tak prosím, drahý Bože, dej, aby jeho ovoce a jeho skutky, které jdou za ním, byly *shledány* veliké, aby provázely jeho děti a manželku. Prosíme, abys ji požehnal, Pane. Ty jsi řekl, že budeš manželem vdovám, které jsou opravdovými vdovami. Prosím teď za naši sestru Palmerovou a za všechny její děti. Dovedu s nimi soucítit, protože jsem rovněž ztratil partnerku života a rovněž jsem ztratil otce.

5 A tak, Otče, zatímco jsme dnes večer zde, prosíme, abys rovněž naše srdce připravil na tuto hodinu. Nevíme, může to přijít znenadání, jako v jeho případě. Nevíme, kdy to přijde, ale víme, že to musí přijít. A tak prosíme, Bože, abys prozkoumal každé srdce, které se tady dnešního večera nachází. Bože, neopomeň to mé. Zpytuj a zkoumej také mne. Pane, jestliže je v nás jakákoliv špatnost, odstraň ji. Toužíme Ti sloužit. To je náš hlavní cíl, sloužit Tobě.

6 Vylej na nás dnes večer svého Ducha a také do konce tohoto týdne.

Požehnej tuto modlitebnu zvanou „Modlitebna života“. Kéž by přijala plné požehnání svého názvu a ať je během tohoto týdne plná Božího života. Zachraň každou ztracenou duši, naplň každého věřícího Duchem svatým a obnov znovu naděje, které jsou v nás, Pane.

Prosíme, abys také uzdravil všechny nemocné a trpící, kteří přišli mezi nás. Pane, ať je tady tvůj veliký Duch svatý, a uzdrav a pomaž jednoho každého, aby mohl věřit. Vyslyš, Otče.

Bože, pomoz mi teď, když na mě přišla řada, abych přinesl poselství. Prosím, Bože, abys nechal tu lidskou část stát stranou, ať přijde Duch svatý a působí mezi námi, Pane, ať Duch svatý vezme pod kontrolu toto shromáždění. My víme, že jsme tak nedostateční. Nikdo z nás by to nedokázal učinit. Netvrdíme také, že jsme to schopni učinit. Ale, Pane, my víme, že to jsi Ty. A tak vzhlížíme k Tobě, Pane. Působ, Duchu Boží, a nově se k nám sniž. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

Chtěl bych nyní po telefonní lince pozdravit všechny církve, které jsou připojeny napříč těmito Státy. Jsme připojeni telefonní linkou; je to skvělý systém, který jsme mohli zavést díky našemu bratru Peary Greenovi z Beaumontu v Texase. A ty sbory, napříč Spojenými státy, které úplně následují toto poselství, jsou dnes večer připojeny.

7 Posíláme pozdravy na západní pobřeží od Vancouveru až po Tiuana v Mexiku, přes San Jose, Los Angeles a všem skupinám, které se tam nacházejí, pozdravujeme vás tady ze Shreveportu. A také všem skupinám, které čekají na Pána až po Prescott v Arizoně, a také do Tucsonu, a od Sieera Vista po New

York, všem, napříč celým národem. Pán vás požehnej, jednoho každého. Přáli bychom si, abyste tady dnes večer byli s námi v tom nádherném státě Louisiana, který je pro mne druhým domovem.

8 Víte, vy lidé v New Yorku, víte, já si tak trochu dělám legraci z vašeho způsobu mluvení. Ale já se dnes večer cítím opravdu jako doma. Víte, každý tady říká: „Vítej, drahý bratře Branham. Přiveď někdy sestru Branhamovou a všechny ty mladé a navštivte nás.“ Ó, to působí, že se cítím dobře. To je pro mne opravdová angličtina. Nechtěl bych tím podceňovat vás z východu a severu a z různých míst, ale víte, myslím si, že jsem se prostě narodil jako takový starý „rebel“ a musím takovým zůstat. Mám to tak trochu rád. To je opravdová angličtina.

Když jsem tady byl nedávno na snídani Obchodníků a oni řekli: „Povstaneme a zazpíváme národní hymnu.“ A já jsem se postavil a řekl: „Můj starý domov tam v dáli v Kentucky...“ pro mne to byla národní hymna. To je všechno, co jsem o tom věděl. Takže vám posíláme pozdrav.

9 Nyní bychom... domnívám se, že oni se pokusí vysílat také tu snídani Obchodníků v sobotu ráno. Bratr Green vám o tom řekne, on je tam teď při mikrofonech. Takže on vám řekne, kdy ta snídane začíná a v kolik hodin se můžete každý večer naladit. Velice pěkně vám děkujeme a modlete se za nás.

10 Nuže, a nyní se obracím ke shromáždění a modlitebně bratra Jacka: Chtěl bych vás dnes poprosit o malou laskavost. Jelikož jsem se dnes večer chystal přinést poselství ke dni Díkuvzdání pro všechny naše místní sbory napříč národem, které následují toto poselství. Možná to bude zdoluhavé, možná, že budu kázat trochu nauky. A tak jestliže s tím nebudete souhlasit, vždy uvádím ten příklad o jedení třešňového koláče. Když narazím na pecku, nevyhodím přece celý koláč. Vyplivnu jen pecku a sním zbytek koláče. A tak jestli se dnes večer náhodou zmíním... nu co... nu, to je ten hlavní důvod, proč jsem přijal toto pozvání na dnešní večer, abych tu mohl přinést své poselství Díkuvzdání všem skupinám roztroušeným napříč zemí, protože bratr Jack vždy svobodně otevřel své dveře a řekl: „Kaž všechno, co máš na srdci.“ A tak se opravdu cítím jako doma. A tak se může stát, že tady v tomto místním sboru bratra Jacka se mohou nacházet kazatelé a někteří lidé, jež nebudou souhlasit s touto naukou. Obvykle jsem natolik zdvořilý, že se nezmiňuji o nauce za kazatelnou někoho jiného, kdo mě pozval kázat. A tak po uplynutí dnešního večera myslím, že se budu pouze modlit za nemocné a konat pravidelnou bohoslužbu. Ale považoval jsem za správné, že vám řeknu dopředu, že pokud s něčím, co řeknu, nebudete souhlasit; dobře, přičtete to mé nevědomosti — myslím, že to lépe neumím — modlete se za mě.

11 Tak tedy, přejdeme do Slova, sem do jedné kapitoly, kde se chci dnes večer odvolávat na mnohá místa, neboť tu mám na kazatelně v poznámkovém bloku několik míst Písma a pár poznámek.

Vzpomínám si, jak jsem před dvaceti lety vcházel poprvé na pódium v „Life Tabernacle“, nemusel jsem si tehdy ještě poznamenávat místa Písma ani dělat poznámky. Byl jsem tehdy o dvacet let mladší. Ale teď jsem již překročil dvacet pět let podruhé — a už si je nedovedu zapamatovat tak jako tehdy. Musím si poznamenat místa Písma, někdy stručně to či ono — na co se chci odvolávat. A teď, ať Pán udělí požehnání, když budeme číst z Božího slova z epištoly Římanům, 7. kapitoly.

Nuže, chtěl bych to vyučovat, jako lekci nedělní školy.

12 Víím, že lidé v modlitebně v Jeffersonville obvykle stojí... chceme vás dnes večer také všechny pozdravit. Vííme, že jste tam v modlitebně připojeni. Cítím se, jako bych byl dnes večer v té modlitebně. Kdybyste byli zde, viděli byste ty lidi u stěn, je tu přeplněno. Předpokládám, že vy jste na tom zrovna tak, jako všichni lidé, kteří se shromáždili v té části země, kvůli tomuto poselství.

13 Nuže, uděláme to na způsob lekce nedělní školy. A není to nikam nasměřováno, k nějaké konkrétní osobě, a tak dále — pouze k Církvi, k tělu Kristovu, které se snažíme vést do hlubších myšlenek a k vyšším cílům, ve víře, že příchod Pána Ježíše je na dosah. Věříme tomu mnohem víc. Jsme totiž dvacet let blíží, než tehdy, když jsem poprvé přijel do Shreveportu. Ó, kolik věcí se od té doby událo. Nuže, my očekáváme na příchod našeho Pána v naší generaci. Já neočekávám probuzení v naší generaci, já v naší generaci očekávám příchod Páně.

14 Nuže, v epištole Římanům 7, věřím, že máte teď všichni vaše Bible otevřeny, všude v celé zemi. Chceme číst pozorně. Nuže, to poselství vypadá, jako kdyby bylo o manželství a rozvodu, ale ve skutečnosti tomu tak není. Pro mne to je proroctví pro Církev v posledních dnech. Čtěme.

Nevíte snad, bratři (mluvím přece k těm, kdo znají Zákon), že Zákon panuje nad člověkem jen po dobu jeho života?

Neboť vdaná žena je zákonem vázána k žijícímu muži, ale kdyby ten muž zemřel, je zproštěna zákona o muži.

A proto, oddá-li se jinému muži, zatímco její muž žije, bude nazvána cizoložnicí. Jestliže však její muž zemře, je od toho zákona svobodná, takže není cizoložnicí, když se oddá jinému muži.

A tak jste i vy, moji bratři, skrze Kristovo tělo umrtvení Zákonu, abyste se oddali jinému – tomu, který byl vzkříšen z mrtvých – abychom mohli nést ovoce Bohu.

Když jsme totiž byli v těle, vášně hříchů, probouzené skrze Zákon, působily v našich údech k plození ovoce smrti.

Nyní jsme však zproštěni Zákona, když jsme zemřeli tomu, čím jsme byli drženi, abychom sloužili Bohu v novosti Ducha a ne ve starobě litery.

15 A teď se modleme. Drahý Bože, právě jsme četli to, čemu věříme, že je svaté Boží slovo. A to je to, čemu věříme: že ani jediné písmenko, ani jediná čárka z Toho nemůže pomínout, dokud se to všechno nenaplní. A my věříme, že náš Pán nám pověděl ve Zjevení 22. kapitole, že kdokoliv by ubral jedno slovo z Toho nebo taktéž k Tomu jedno slovo přidal, jeho díl bude odňat z Knihy života.

A my vidíme, že nesprávným výkladem tohoto Slova, když ho satan překroutil Evě, zapříčinil, že zpochybnila jedno slovo a tím uvrhl celé lidstvo do padlého chaosu — pouze jedno slovo. Pak vidíme, uprostřed Knihy přišel náš Pán a Spasitel a On nám dal ohledně toho tento citát: „Nejen samým chlebem člověk živ bude, ale každým slovem, které vychází z úst Božích.“ Pak přichází to důležité varování v poslední knize Zjevení Ježíše Krista: „Kdo by jedno slovo přidal nebo jedno slovo ubral, jeho díl bude odňat z Knihy života.“

16 Ó, Bůh věděl a viděl, jak jsme křehcí; On věděl, jak křehké jsou nitky našeho smrtelného života. Nevíme, kdy budeme odvoláni, abychom se na výsostech zodpovídali. Vyslyš, Pane; abychom odložili stranou všechno z našich srdcí, všechno z naší mysli a hleděli dnes večer rovnou do tvého Slova a abys přišel a vyložil to živými výroky. Vyslyš.

Ať tvůj Duch padne na nás a pomaže tato slova v našich srdcích, abychom mohli tohoto večera odsud odcházet lepšími než doposud, abychom mohli lépe vidět Ježíše Krista. Vyslyš, Pane, abychom mohli porozumět dni, ve kterém žijeme, a co Bůh připravuje pro svůj lid v této hodině — v této velké rozhodující, temné době, ve které žijeme.

Bože, pomaž nás — nejen řečníka, ale i posluchače, aby se naše srdce společně chvěla před tvým Slovem, protože bázeň Hospodinova je počátkem moudrosti. Vyslyš, Otče, neboť o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

17 Chtěl bych, bude-li vůle Páně, dát název těmto několika poznámkám, jež tady učiním a několika místům Písma, jichž bych se chtěl těsně přidržet, název tomuto poselství díkuvzdání: Neviditelný... Neviditelný svazek Kristovy nevěsty. *Neviditelný svazek Kristovy nevěsty.*

Nezní to jako poselství ke dni díkuvzdání. Ačkoliv každé Písmo... my jsme vděční za všechno. Jsem vděčný Bohu za to, že žiji v čase závěrečných scén dějin tohoto světa. Nevím, kdyby mi bylo řečeno před založením světa, kdyby mi Bůh předložil celý tento program a řekl mi: „Chci, abys kázal. A teď, ve kterém věku si přeješ jít na zem a kázat?“ Vybral bych si tento věk, protože si myslím, že toto je ten zlatý věk.

Samozřejmě bych byl velice rád, kdybych zde byl v době Jeho návštěvy na zemi, avšak přesto si myslím, že právě teď je větší čas, neboť to je čas, kdy On si přichází vzít lid, který si vykoupil; blíží se vzkříšení, kdy povstanou všichni vykoupení. Jak slavnou máme příležitost, hovořit k umírajícímu lidu — velký čas.

A my jsme tím nadšení.

18 A víme, že dějiny se uzavírají. Světové dějiny jsou u konce. Pak vkročíme do nového dne, do velkého milénia. Soukromě, jakožto věřící člověk, věřím v milénium — tisícileté kralování s Kristem, tisíc let na zemi, tělesný příchod Pána Ježíše, aby si vzal tělesný lid, oslavený jeho očišťující krví.

19 Pavel nám zde, v našem textu Písma, podává ilustraci o Zákonu a milosti, znázorňuje to na příkladu manželství a rozvodu. Na tento odstavec Písma se zřídka kdy káže, protože se to týká více méně manželství a rozvodu. Avšak to se také zvětší části týče manželství a rozvodu, totiž, jak on chce zde uvést na správnou míru to, že my, jakožto Církev, nemůžeme být více oddáni světu a Kristu současně a být v souladu se zákonem, stejně tak to platí, jako když nějaká žena žije s nějakým mužem, zatímco její manžel je ještě naživu.

Mám o tom své vlastní mínění a vím, že to, co říká Bible je pravda. Rovněž však věřím — je to mé přesvědčení, že to odhaluje jedno z velkých tajemství proroctví. A doufám, že nám Pán dnes večer pomůže, když to oznamujeme našim lidem, očekávajícím na okrsku celé země.

20 Jednou bylo řečeno... četl jsem to, když jsem si k tomu dělal poznámky. Nemůžu si přesně vzpomenout, ve které knize to bylo, ale jsem si jist, že to je tak. Jedna z těch knih, které jsem četl o panu Moodym, Dwightu Moodym z Chicaga (v Chicagu máme také dnes večer na lince sbor). Pan Moody

poté, co přečetl Římanům 7, vyběhl na ulici a prvního člověka, jehož potkal, se zeptal: „Znáš Grace [Poznámka 1: V angl. slovní hříčka - Grace znamená milost a také ženské jméno]?”

A ten člověk odpověděl: „Kterou Grace?”

Pan Moody řekl: „Milost Boží.”

To jej tak vzrušilo, když uviděl, jak nás milost oddělila od Zákona a jakou roli milost sehrála. Všechno, co chci dělat, je když... vždycky jsem lidem říkal, že když překročím tu linii a dostanu se na druhou stranu, chtěl bych se postavit a zapívat: „Úžasná milost! Jak sladce zní, jež zachránila takového bídáka, jako jsem já.” Milost, vzácná milost, poznat víc milosti. Pouze milostí jsme spaseni, ne tím, co můžeme udělat, co můžeme... cokoliv děláme, to se nám nepočítá; je to milost, která nás zachránila. „Milostí jste spaseni skrze víru.”

21 Chtěl bych ještě více říci o této ženě Grace. Dovolte mi také, abych ji umístil v Bibli; jak je nazvána vyvolenou paní, ta slečna Grace, o které chci mluvit. Víte, Bible prohlašuje, řekla... vyvolená paní... pokud si všimnete, „vyvolená” pochází ze slova „vyvolená paní”. Jedna paní mezi všemi ostatními byla vyvolená. Jako panna měla zrodit tělo Boha na zemi. Byla vyvolenou ženou. Bůh vybral Marii. A Bůh také vybral vyvolenou paní, což je jeho nevěsta. Ona je vyvolená. Doufám, že jsme dnes večer jejími údy na okrsku země, vlastně po celém národě.

22 Tento obraz zde ukazuje vztah nevěsty ke Kristu — té vyvolené paní — a jak má být k Němu přivedena, odkud má pocházet a jak má být k Němu přivedena. Církev tady v tomto obraze, který máme před sebou, je znázorněna ženou a žena je vždy předobrazem Církve, neboť Církev je považována za nevěstu — jako nevěsta. Ona je nevěstou Pána Ježíše, Syna Božího.

23 Vždy, když budete sledovat, sledujte stav a chování žen a uvidíte, kde se církev nachází. Tedy, některé z těchto poznámek se budou některým z vás zdát podivné, ale budou k dobru tomuto poselství, které mám od Pána, a které se snažím lidem předat. Hledte, sledujte všechno přirozené, jak se to děje — přírodu — a sledujte to. Běží to paralelně s tím duchovním.

Nuže, jestliže vidíte počínání žen v dnešním světě, pozorujete, jak si dnes vede ta světská církev. Jen sledujte. Samozřejmě tedy existuje rovněž duchovní počínání nevěsty — Církve. Rozumíte? Pozorujte také to, protože ta takzvaná přirozená tvrdí, že je nevěstou.

24 Nuže, dovolte mi prosím, abych to zopakoval tomuto místnímu shromáždění: Nemějte mi to teď za zlé, promlouvám nyní ke všem, napříč touto zemí, k těm, o kterých si myslím, že jsou tou vyvolenou paní. A pokud jsou zde náhodou kazatelé, kteří nesouhlasí, v pořádku, zachovejte na chvíli klid.

Všimněte si. Poslyšte... všimněte si této postavy. Když vidíte ženy, co vyvádějí, dělají všechno, co se jim líbí, sledujte, církev dělá totéž. Všimněte si! Ale sledujte, když ta duchovní nevěsta, když ona začíná mít probuzení, když se začíná vracet a slučovat se Slovem Božím, sledujte pak znovu, vidíte (?), jak říkají ta Písma, v té době vyjde poselství, aby upoutalo pozornost nevěsty, uchopilo tu vyvolenou ženu. Neboť jak svět... satan, ten svůdce, podvedl tu první nevěstu, aby zhřešila proti Bohu tím, že se zprotivila Božímu slovu.

25 A nyní, dnes, tak jak vidíme, ta přirozená církev ve vašem intelektuálním evangeliu se čím dál tím více oddaluje od Slova, k „sociálnímu evangeliu”, shledáváme, že ženy tohoto světa na ulicích, členové něčeho takového, se vezou v té stejné atmosféře. Nemůžete je rozeznat. Ony ztratily veškerý pocit studu, který lidé mají. A takto je na tom církev. A můžete vidět, že to jde rovnou do Ekumenické rady tak jistě, jako je černé na bílém, a rovnou do Říma, tak jistě, jak je to možné. Vidíte? Protože o tom bylo prorokováno a tam ona je. To je její počínání.

26 Ale pak znovu sledujte tu duchovní Církev, jak ta „vyvolaná” skupina lidí, ti vyvolení z každého probuzení... V *době* Martina Luthera; tak se to stalo v době reformace. Taktéž se stalo v čase Johna Wesleye. To způsobilo tutéž věc, když na počátku začali letniční. Oni přivedli ty ženy rovnou zpět do souladu se Slovem a pak od toho upustili. Ona se vrací zpět do chaosu, ale v té době, když jsou lidé připraveni se s tím srovnat, přichází poselství a oni se s ním srovnají.

27 Luther byl poslem jednoho dne, toho o ospravedlnění, a ta církev se s tím srovnala — někteří z nich — ti ostatní pokračovali v *tom svém*. Wesley přišel s posvěcením, církev se s tím srovnala. Letniční přišli s navrácením darů, církev se s tím srovnala — ti vyvolení onoho dne — a pak to pohaslo, vrátila se okamžitě zpět do denominacionalismu a odešla přesně s těmi ostatními, jako ty všechny předešlé.

28 Nuže, všimněte si, jakmile se lidé snaží srovnat se Slovem, přichází svěží poselství ze Slova Božího přímo k lidem, a to pokaždé udržovalo linii toho poselství. To je v Bohu... my to máme.

Máme rodiny. Každá rodina, jež je tady, je s tím obeznána. Mnohdy u vás probíhá po léta všechno hladce. Pak najednou, jako bychom se ocitli v začarovaném kruhu — my na jihu, když prší, často říkáme:

„Lije a všechno jde špatně.“ Procházíte nocí. Pak přichází svítání, pak noční čas. Jedno navazuje na druhé.

29 Prorok Pavel zde říká, že žena se nemůže znovu vdát, pokud její první manžel nezemřel. Ona se nemůže tak dlouho vdát, dokud je její první manžel naživu. Vůbec, za žádných okolností! Musí zůstat sama tak dlouho, dokud její první manžel žije. A pokud by se takového hříchu dopustila, bude nazvána cizoložnicí — mluvím teď o tom přirozeném, jako předobrazu k tomu duchovnímu. Pokud by se tato žena dopustila takového hříchu, potom je označena za cizoložnici — jestliže má dva žijící manžely současně. Skrze tento čin přišla o svá práva k Bohu a k nebi — zcela určitě! Ona se stává vyvrhelem z Boží ekonomie na základě těchto míst Písma, které jsem právě přečetl.

30 Tak je to i s církví, když se snaží směšovat věrovyznání a denominaci se Slovem Božím. Ona nemůže být současně provdaná za denominaci a být Kristovou nevěstou. Musí být mrtvá jednomu nebo druhému. Zákon to tak zde říká. V Božím slově je hodně zákonů, a to je Jeho zákon. Pavel tu mluví o stejné věci. Ona nemůže být provdaná za církev světského věrovyznání a *současně* být nevěstou Kristovou, protože jedno stojí v protikladu k druhému.

Nuže, zapamatujte si, řeknete: „Dobrá, my věříme tomuto, ale tam tomu nevěříme.“

31 Jste-li provdání za Krista, Kristus je Slovem Božím. Ve svatém Janu v 1. kapitole je řečeno: „*Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.*“ A ono se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Kristus byl tím živoucím Slovem. On byl vždy Slovem, je stále Slovem a vždy bude Slovem.

On byl jen projevem Božích atributů, protože byl Synem Božím a každý syn je atributem svého otce. A právě tak jste byli v genech svého otce, v těle svého otce, když on byl mladým chlapcem. Vy jste byli v něm, i když s vámi nemohl mít obecnství, protože vás neznal. Ale pak, skrze semeniště matčina lůna, jste se narodili na tento svět a stali jste se vyobrazením svého otce, pak mohl mít s vámi obecnství. A tak i vy jste byli syny Božími a dcerami Božími dříve než byl Měsíc, hvězdy nebo molekula — byli jste syny a dcerami Božími. Protože vy jste jen tělesným projevem atributů, jež byly na počátku v Bohu. Poněvadž existuje jen jedna forma věčného života, a to jste byli vy předtím... vy o tom nic nevíte; ani jste nevěděli, když jste byli ve svém pozemském otci. Ale vy jste projevem jeho obrazu; na obraz Boží jste stvořeni a byli jste projeveni pro slávu Boží a obecnství s Ním.

A proto tak, stejně jistě, jako vaše geny musely být ve vašem otci před vašim přirozeným narozením, vaše duchovní geny musely být v Bohu, protože jste vyjádřením atributů jeho myšlenek zpřed založení světa. Jiná možnost neexistuje. To je pravda.

32 Nuže, sledujme: Ten život, který je ve vás — Boží život je ve vás od založení světa. Tak tedy, vy nemůžete směšovat denominační věrovyznání se Slovem, poněvadž si příliš protiřečí, jedno s druhým. Je to přesně to, co se snažil satan udělat Evě svou intelektuální koncepcí. Řekl... on připustil, že to Bůh řekl, ale tvrdil: „Jistě nezemřete.“ Vidíte? A oni tomu uvěřili, a to je to, co dnes udělalo věrovyznání. Denominace oddělila lidi od Slova Božího. Neřekl snad Ježíš, když přišel: „Vašimi tradicemi jste zbavili Boží přikázání moci.“ A skrze naše věrovyznání jsme se oddělili od společenství s Duchem svatým, který pomazává Boží slovo, jež je oživeno pro tuto generaci. Denominací jsme oddělili lidi tak, že již nemají žádnou šanci, aby to viděli. Nuže, Bůh — On má pro každou generaci novou část své Knihy. To všechno probíhá pospolu tak, jak bylo utvářeno mé tělo. Bylo mi řečeno, že to začalo od páteře, ale ono se neskládá jen z páteře. Z toho vznikla žebra, plíce, ruce, ramena, nohy, a tak dále a vznikla z toho osoba, kterou jsem já.

33 A tak byl Bůh projevován na počátku. A nakonec se zjevil jako Jahve, Bůh Otec. Pak se zjevil jako Bůh Syn v Ježíši Kristu. Nyní se zjevuje jako Bůh, Duch svatý, tentýž Bůh po celou dobu, tři projevy toho stejného Boha.

Nuže, zjišťujeme, že Bůh od začátku přidělil pro každou generaci své Slovo tak, jak šla evoluce, právě jak... první věc, kterou Bůh stvořil, byly pravděpodobně... řekněme, že On nejdříve stvořil rostlinný život, pak stvořil živočišný život, pak lidský život — svého druhu evoluce, se vzestupným směrem vývoje.

Stejně tak to bylo v Bohu i v jeho Církvi. Ospravedlnění pod Lutherem (to je teď vytahování jeho nevěsty, On tvoří svou nevěstu), ospravedlnění pod Lutherem, posvěcení pod Wesleyem, a tak dále. Vidíte? Evolucí Ducha je přidáváno víc a víc, protože to tělo se staví, blíží se k Hlavě, kterou je Kristus, tělo Kristovo.

34 Tak tedy, ona, jakožto žena, pokud je provdaná za Krista, Slovo, nemůže být současně provdaná za církevní denominaci, poněvadž ona je tím vázána. Ona nemůže žít současně se dvěma manžely. Oni si vzájemně odporují. Jeden je poslán Bohem, druhý je lidského původu. Tudíž jsou v rozporu. On řekl: „Ať je každé lidské slovo lží a mé pravdou.“ Bůh to řekl. Jak to zde říká Pavel, oni jsou zrovna tak v protikladu jeden k druhému, jako byl Zákon k milosti.

46 Jeden musí být mrtev, aby mohla mít druhého. A jestliže se je snaží střídat, bude nazvána cizoložnicí. Ó, přemýšlejte o tom! New Yorku, Arizono, celý národe, přemýšlejte o tom. Bůh řekl, že pokud se pokusí být provdána za oba současně, bude nazvána cizoložnicí. Která cizoložnice může vejít do nebe? Oženil by se Bůh s cizoložnicí? Určitě ne. On nám řekl, abychom to nedělali. Bude nazvána cizoložnicí.

35 Pak její děti, pokud je ona cizoložnicí, její děti jsou nelegitimní. Nemanželské, nelegitimní vůči čemu? Ne vůči církvi, ale vůči Slovu. Ona jedná nelegitimně.

Jaký to obraz máme zde ve Zjevení 3 tohoto Laodicejského církevního věku, poslední doby! Jaká nelegitimní skupina. Jaká denominační směsice — vlažní, dělají scény a nazývají se křesťany a zapírají Slovo Boží, mající formu pobožnosti, ale zapírají její moc; ale prorok řekl, že tak bude.

36 Manželství je nejstarší institucí na světě. První manželství bylo uzavřeno a uzákoněno v Edenské zahradě.

Ženě jsou svěřeny určité, typické vlastnosti, které nesmí poskvrnit. Ženě je to svěřeno. Na zemi není žádné jiné takové stvoření, jako je žena. Žádné fence, žádné samici, nebyla svěřena taková charakteristická vlastnost jako ženě. Žena nebyla dokonce na počátku stvoření, protože Bůh věděl, že ona padne. Žádná jiná samice se nemůže dopustit cizoložství. Ona je tou jedinou, která se může dopustit cizoložství. Kdyby byla stvořena jako originál, pak by to hovořilo v neprospěch velké Boží moudrosti. Rozumíte? Ona byla stvořena jako druhotný produkt muže; ale protože byla postavena na tu stranu, bylo jí také dáno posvátné pověření od Boha kvůli vykoupení. Má typické vlastnosti, které nesmí poskvrnit. Jestliže je zohyzdí, je poskvrněná na celý život. Nezáleží na tom, kolik jí bylo odpuštěno, nemůže být ospravedlněna. Chtěl bych do toho trochu víc udeřit. Za okamžik k tomu uvedu verš Písma. Toto poskvrnění ji může být odpuštěno, ale v tomto životě nemůže být ospravedlněna. To ji bude vždy provázet. Všimněte si, toto jí bylo dáno. Může jí být odpuštěno, ale nemůže být ospravedlněna.

37 Její tělo je jí dáno jako posvátné pověření od Boha. Žádná fena, žádný pták, žádné jiné zvíře, žádné jiné stvoření takové není. Ona je jediná. Skrze to ona má — a to je důvod té posvátnosti — že ona má přinášet na svět život. Její tělo je semeništěm života. A proto jí bylo dáno toto posvátné pověření.

Nuže, možná mnozí z vás teologů, zde se mnou nebudete souhlasit. To, co poskvrnilo celou lidskou rasu, bylo to cizoložství na počátku. Její semeniště bylo zohyzděno. Zplodila ta dvojčata, Kaina a Ábela. Jeden akt, dvě děti. Zkoumejte Písma.

38 Všimněte si, shledáváme tedy, že její tělo je semeništěm, a proto má posvátné pověření, neposkvrnit je.

Nuže, říkám to teď, předkládám to jako názorný příklad, abych vám ukázal, kde stojí církev. Nemluvím o vás, ženách, ať už jste čímkoliv, je to mezi vámi a Bohem; nebo o vás mužích, ale mluvím o církvi a Kristu.

Nuže, bylo jí dáno to, aby plodila život, který může dát pouze sám Bůh. Její manžel může být nositelem toho zárodku, ale Bůh musí opatřit ten život. To je pravda, to musí pocházet — veškerý život musí pocházet z Boha. Jakýkoliv život musí pocházet z Boha. Je to převráceno, a to je to, co to dělá hříšným; ale život musí pocházet z Boha. On je původcem života.

Tak tedy, ona má posvátnou... zaprvé.

39 Chci tady vyjmenovat tři věci, od kterých nesmí odstoupit. Nyní, když mluvím, mějte na mysli církev, zatímco to mluvím o té přirozené ženě, jako Pavel zde v 7. kapitole Římanům. Ona má posvátné pověření ctnosti, kterou jí svěřil Pán — určitou ctnost. Nikdo jiný toho není držitelem, jediné žena. Je to tak. To jí svěřil Bůh. Ona tuto ctnost nesmí poskvrnit. A kdyby udělala něco zlého, musí to vyznat svému manželovi dříve, než si ji vezme a dát to do pořádku. Právě tak jako církev, která byla provdaná za Zákon, se musí také postavit před Krista — před tou druhou svatbou, ona to musí vyznat. Pokud to nevyzná a žije se svým manželem deset let a pak to vyzná, on má právo ji zapudit a oženit se s jinou ženou. To je Písmo. Smilstvo je nečistý život.

„Josefe, neboj se vzít si Marii za svou manželku, neboť to, co je v ní počato, je z Ducha svatého.“ On uvažoval, že jí tajně propustí, vidíte, po tom, co se s ní zasnoubil. Když jsi s ní zasnouben, pokud se jedná o Boha, jsi s ní ženatý.

40 Sledujte. Nuže, ona má posvátné pověření ctnosti, jež jí je dáno, Pánem svěřeno. Bůh jí tuto ctnost dal. Právě tak jak to bylo v zahradě Eden, ona může říci „ano“ nebo „ne“. Bylo jí svěřeno posvátné pověření ženství, které nesmí porušit. To ženství, o kterém zde hovořím, to je její počínání, její postoj mezi muži, nedovolit každému muži...

41 Lidé koukají na ty obrazovky a vidí ty filmové hvězdy, jak se líbají a objímají, a válejí se s těmi

ženami. Žena, která toto dělá, má špatný charakter. Ona jinak může být ctnostnou, ale, vidíte, v jejím srdci — když tyto pohlavní žlázy jsou na rtech; když nějaký muž líbá ženu, on se ve skutečnosti, potenciálně dopustil cizoložství.

Pohlavní žlázy jsou na rtech ženy i na rtech muže. On by ji mohl políbit na ruku, to by nesmíchalo tyto pohlavní žlázy, ale tyto pohlavní žlázy jsou na rtech. A vidíte všechny ty nesmysly a ten dnešní Hollywood se vším tím válením se a milováním žen, a tak dále; a malá děvčata se na to všechno koukají. Není divu, že naše morálka je tak prohnílá, v takovém rozkladu. Protože je to stavěno před děti. Je to tak. Tak to musí být v těch posledních dnech.

42 Tak tedy, mějte stále na mysli církev. Ona se líbá a fláká, a směšuje se se vším možným, jen ne se Slovem. Dovoluje ďáblu a vzdělání a vědeckým výzkumům, a tak dále — zatímco vědecké vzdělání a všechno jiné je absolutně v protikladu k Bohu!

Celý civilizační systém, který teď máme, je naprosto antikristovský! Vzdělávací systém je antikristovský, civilizace je antikristovská. To je proti Bohu. „Ty mluvíš proti civilizaci?“ Bůh bude mít v jednom z těchto dnů civilizaci, která nebude mít žádnou spojitost se smrtí.

Tato moderní civilizace přišla skrze satana. Dokážu vám to dnes večer z Bible, bude-li vůle Páně. Všechny tyto věci přišly skrze satana. Naše nová civilizace nebude mít z toho nic.

Ona má toto posvátné ženství.

43 Není divu, že se muži takto chovají k ženám. Je to proto, že se ženy chovají k mužům tak, jak se chovají. Ona se vyznačuje tím, že chodí v šortkách a má to natěsnáno na těle, a v mužském oblečení a v takových věcech venku na ulici, a vyzývavě se pohybuje. Nezáleží na tom, co říká. Může být vůči svému manželovi tak ctnostná, jak jen to je možné, ale v Božích očích je cizoložnicí. „Kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní cizoložil ve svém srdci.“ A ona se předvádí, že takovou je. A to je přesně to, co udělala církev se světem.

44 Sledujte — jí je svěřena její posvátná ctnost, posvátné ženství a pak posvátné mateřství — cítit si svého manžela.

Pohledte dnes. V některých městech, v mnoha městech mají dokonce velké večírky, tomu se říká společnost — také členové církví — položí na podlahu klobouk a všichni se opijí a hodí do něho své klíče, každá žena jde a vytáhne z toho klobouku klíč muže, s kterým bude trávit víkend. Různé druhy takovýchto večírků, které... mám toho tolik, co bych mohl říci, bude-li vůle Páně, ale nemám čas do toho vejít. Jaký hnus!

A církev je na tom zrovna tak špatně. Je to tak. Dopouští se cizoložství se vším; ona nemá mít co do činění s... měla by zůstat se Slovem.

45 Budovy jsou v pořádku, nemocnice jsou v pořádku. Všechny tyto ostatní věci jsou v pořádku. Vzdělávací programy jsou v pořádku. Musíme tady žít, musíme číst, psát, je to jedna stránka z této ekonomie.

Podobně jako se na začátku nepočítalo s tím, že si budeme oblékat nějaké šaty (budu o tom kázat později v tomto týdnu, bude-li vůle Páně), ale my se musíme oblékat, protože nám Bůh dal oblečení. Ale na počátku jsme je nepotřebovali, byli jsme zahaleni. Ona je teď zahalena ve svých hříších. Ona dokonce ani neví, že hřeší. Pak byla... teď ji zahalil ďábel, tehdy ji zahaloval Bůh — v tom je ten rozdíl.

46 Zjišťujeme, že jí bylo dáno toto posvátné pověření, že nesmí porušit své ženství. Jednat — projevit svůj charakter, vychovávat své děti, být počestná vůči svému manželovi. V dnešní době tomu věnují asi tolik pozornosti, že to nestojí ani za zlamanou grešlí.

Měli byste někdy sedět v mé kanceláři a vidět muže, jak přivádějí své manželky, když se snaží dát do pořádku s Bohem a vyznávají s kolika muži žily a všechno možné, od doby po uzavření sňatku. „Ó“, řeknete: „to jsou...“ ne, to jsou letničtí. Ti ostatní ani nepřijdou. Takže to je... mluvím jenom o... jak tomu můžeme uniknout, když se církev začne plést do věcí tohoto světa a do veškeré módy a těch věcí, které zde jsou? Mezi námi a mezi tím, jací byli ti původní letničtí, je větší rozdíl než mezi dnem a nocí. Nechali jsme se odvést do nějakého temného chaosu a ztratili se.

47 Jaká posvátná zodpovědnost. Jaká zodpovědnost pro ženu. Nuže, vidíte, proč je typem církve, která má tutéž zodpovědnost, jako má žena posvátnou zodpovědnost vůči svému mateřství, vůči své ctnosti, vůči svému muži; církev má posvátnou zodpovědnost vůči modlitbě a Slovu a Kristu právě tak jako žena. Tak jako žena, která zahne s jiným mužem; tak i církev odchází za institučními programy a stavebními programy, a za školami, a tak dále. Nemám nic proti nim. Ony jsou v pořádku. Slouží svému účelu. Ale nejsou... Ježíš nikdy neřekl: „Jděte a stavějte školy.“ On řekl: „Kažte Slovo!“

48 A to je to, co oni zanedbali.

Nikoliv zakládání institucí, nemocnic, a tak dále; ony jsou v pořádku. Ale to není povinnost církve. Její povinnost je kázat evangelium. Ale my jsme kromě toho udělali všechno jiné a vybočili jsme právě tak, jak to způsobil satan a smíchali jsme to s nějakým evangeliem, něčím jiným a ještě něčím jiným, až se to stalo směsicí ničeho — zkažeností! Dokonce celý náš svět — celá země si přeje tento světský trend.

49 Četl jsem tady nedávno v Reader's Digest, že mladé dívky a muži procházejí menopauzou, změnou života — mezi dvacátým a pětadvacátým rokem — přecházejí svým středním věkem. Zkaženost! Proč? Protože vědeckým výzkumem potravin a věcí, se vzdálili od přirozených věcí, které bychom měli přijímat do našeho těla. Nejsme nic jiného než hromádka umírající zkaženosti.

Nuže, taktéž je to s církví. Ona je v tom stejném stavu. Ona je typem. Ona má tytéž vzácné ctnosti a byly ji dány skrze Ducha, aby si udržovala Ducha a Slovo a nikdy se nedopustila cizoložství s ničím ze světa nebo s něčím jiným, ale aby zůstala pannou vůči Slovu tak, jako žena má zůstat ctnostná vůči svému muži. To je posvátná zodpovědnost. Ctít si Slova svého Pána nad všechna lidského původu vytvořená vyznání, moudrost, denominace, které zde máme; církvi je svěřena tato zodpovědnost. Oni říkají: „No, moje církve...“ nejsem zvědav, čemu věří tvá církev. Pokud je to v rozporu se Slovem Božím, straň se toho. Bible řekla: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Marek 16 řekl: „Tato znamení budou provázet ty, jež uvěří.“ Jestliže církev káže něco v rozporu s tím — zemřete této věci. Budte znovuzrozeni do Slova Božího. „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“ Tak daleko to mělo jít. „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří — a celý svět a každé stvoření, jež uvěří.“ Vidíte, jak jsme se tomu vzdálili? Jistě, ale ona je za to zodpovědná.

50 Ale teď, pohledte, jak Hollywood zbavil naše ženy těch ctností. Seděl jsem zde a díval se na jednu drahou, starší ženu, sestru Schraderovou. Mnohé z těchto zdejších žen, sestra Mooreová, ty starší ženy, které si pamatují několik let pozpátku. Kdyby jejich matky nebo ony samy vyšly na ulici tak, jak chodí některé z těchto dnešních žen (členové církve!), oni by tu ženu zavřeli do blázince. Zapomněla si obléknout sukni.

Dobrá, když to bylo šílenstvím tehdy, je to šílenstvím i dnes! Pohledte, celý svět dokazuje, že je duševně chorý. Podívejte se na ty vraždy a ty věci, které se teď dějí ve světě — šílenství! Celá tato věc přichází k naplnění Zjevení — možná se k tomu dostaneme tento týden — kde ty ohavné věci... to nejsou tělesné; jsou to duchovní věci, které způsobí, že lidé budou křičet ke skálám a horám, a tak dále, aby na ně padly.

51 Tento svět brzy upadne do úplného, totálního šílenství! Je to už teď téměř tady! Ano, můžete vidět toho stopy. Je to tady. Prochází se to přímo po ulicích, je to přímo v církevních lavicích, úplné šílenství. Provádí věci, že člověk by nepomyslel, že je může dělat někdo civilizovaný.

Podívejte, co udělal s ženami Hollywood. Pohledte, jak on okradl ženy o posvátné ctnosti. Tak bychom v tom mohli pokračovat dál a dál. Vidíte, všechno toto ztratila. Jak se to mohlo stát? Protože tam byl jeden chytrý nástroj, nazvaný církev tak, jako byl v zahradě Eden. Prohnaná osoba, ďábel, vešel do církve právě tak, jak to udělal v zahradě Eden a svedl ji k tomu. Ona je svedená. Ta žena si myslí — ona nemá v úmyslu být zlá. Eva neměla v úmyslu činit zle. To nebylo úmyslně, ale ona... Bible říká v 1. Timoteovi 2:14, že byla svedena. A být svedený, to není, že vy to uděláte úmyslně; to je to, když jste oklamáni a uděláte to.

52 A to je přesně to, co se stalo dnes. Ona je svedena televizí, časopisy, všemi těmito věcmi, a těmito lidmi, kteří chodí po ulici. Moderní dívky si prohlížejí časopisy, prohlížejí si obrázky, dívají se na ně na ulicích, vidí to oblečení v obchodech. Jak satan, tento velký nástroj pekla, se vloudil mezi lidi a svedl je do těchto věcí. A ta žena si myslí, že je v pořádku. Je však mrtvá a neví o tom. Ona je daleko od Boha. Vidíte, jak to všechno ztratila a jak mazaně to bylo provedeno.

53 Chtěl bych vás dnes na něco upozornit. Ježíš o tom mluvil. Pokud byste si to chtěli přečíst. Ježíš se zmínil, že tato věc se stane. Věděli jste o tom? V jeho posledních hodinách, právě před jeho ukřižováním. Přečtěme si to. Svatý Lukáš 23. kapitola, pouze na okamžik, jako lekci nedělní školy, začneme 27. veršem, myslím, že to mám tady poznamenáno — Ježíš jde na Golgotu. Poslouchejte, zatímco to budeme číst. Lukáš 23:27, věřím, že to je ono. Mám to tak ve svých poznámkách. Ano, tady to je.

Šlo za ním veliké množství lidu i ženy, které nad ním plakaly a nařikaly.

Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Dcery jeruzalémské, naplačte nade mnou, ale plačte nad sebou a nad svými dětmi.

Neboť hle, přicházejí dny, kdy řeknou: ‚Blaze neplodným a lůnům, která nerodila, a prsům, které nekojily!‘ [Pomyslete na to, dnes je to pro ni hanba mít dítě. Vidíte?]

Tehdy začnou říkat horám: ‚Padněte na nás!‘ A kopcům: ‚Přikryjte nás!‘

Když se totiž toto děje zelenému stromu, co se stane se suchým?"

54 Tady se říká o dni, kdy ženy už nebudou chtít mít děti. Chtějí psa nebo kočku nebo něco takového, ale už více nechtějí mít děti. Proč? Ona by se stala panímámou, pokud by měla dítě. Vidíte? Ona nechce... to jsou ty hollywoodské škodolibé poznámky, nechce, aby jeho žena byla panímámou. Tak ona — on se podrobí operaci nebo ona, jeden z nich, aby je to chránilo před tím, aby měli děti. Oni nechtějí žádné děti.

Ježíš o tom mluvil, a co říkal? „V té době začnou volat na skály a hory, padněte na nás!“

Ona bude praktikovat plánované těhotenství, aby mohla chodit na večírky. Nemůže se přece obtěžovat s kojením dítěte. To ji bude deformovat. Když je těhotná, to ji zdeformuje. Nebude vypadat tak jako předtím. A její manžel je takový ignorant, že ji nechá na pokoji. Ona mu nedá dítě.

Ježíš o tom mluvil. A On řekl, že když tohle budou v tom čase dělat: „Budou volat na skály, padněte na nás!“ To je příchod Páně. Zaplatí velké sumy za kočky, psy, aby jim mohly věnovat mateřskou péči. Je to tak. Ona musí být něčemu matkou, protože je to její Bohem daná přirozenost.

55 Jednou jsem pozoroval — lovím vysokou. Stará medvědice na podzim, když byla pokrytá medvědem. Ona měla mláďata, která se ji narodila. A ta jsou už dost veliká, váží asi padesát kilogramů nebo i více. Ona je zapudí a nechá je, aby sama přezimovala, protože přivádí na svět další mláďata. Ta se narodí v únoru, aniž by medvědice o tom věděla. Narodí se v takovém váčku. Ó, jak Bůh zařídil, aby si sama otevřela ty váčky; vypadají jako malé celofánové sáčky. Ta *medvíďata* si najdou cestu sama, zatímco jejich matka spí hlubokým spánkem. *Medvědice* od října nic nežrala a nyní je únor. Ona se proberou a sají z ní až do poloviny května. Potom, když svá mláďata poprvé uvidí, jsou již dosti veliká a medvíďata váží od pěti do osmi kilogramů, každé. Ona ji sála. Odkud ona bere mléko — na to dohlíží Bůh. Nejenže je sama udržována při životě, ale vytváří mléko pro svá mláďata. A pak pokud nebyla pokrytá samcem a nemá žádná mláďata, najde si ta z předchozího roku a stará se o ně celé léto, protože to je Bohem daný instinkt. Musí svůj mateřský pud někde uplatnit.

56 A pokud žena nechce dát svému muži dítě, pořídí si psa nebo kočku nebo něco jiného. Ona musí být něčemu matkou. Je to její přirozenost. Avšak porodit dítě svému muži a vychovávat je k službě Bohu, tomu je na hony vzdálena. Pokud by to udělala, byla by zostuzena před svou zamilovanou v hříchu žijící společností, typu ženy roku 1965.

Toto je skutečný obraz dnešní moderní církve. Ani tato moderní církev nechce mít kolem sebe někoho z těch dětí Skutků 2:38, kteří křičí, jásají, mluví jazyky. Ona si takové nepřeje. Výskání, pláč a křik: „Amen! Haleluja!“ Jakže, kvůli takovému dítěti by byla okamžitě vyloučena ze své denominace! Kdyby měli jedno takové v některé ze svých církví, nu, okamžitě by je vyhodili. „Proč dovolíte, aby se něco takového dělo?“

57 A tak vidíte, ona je něčím těhotná, protože po celou dobu rodí členy. Ale nechce žádné z těch, kteří křičí, jásají, brebentí Skutky 2:38; myslí si, že oni jsou ubohá stvoření. To by ji určitě uvedlo do rozpaků. To by zruinovalo ji a její vzdělanou, etickou, vědeckou, společenskou církev, k níž náleží. Oni by ji na dalším koncilu vyhodili. Ona si to nemůže dovolit. Tudíž nechce být těhotná Slovem, protože to je ten jediný druh, jež může Slovo zrodit.

Být narozen z Ducha Božího, to znamená mít v sobě Ducha Božího. Žádné intelektuální, připojující se k církvi, chodící podle věrovyznání s ostříhanými vlasy, s namalovanou tváří *dítka* — nic takového se v našem Božím slově nenachází. Za to tam naleznete staromódní, posvěcené, Duchem svatým naplněné dítě, narozené z Ducha Božího, které křičí, velebí a chválí Boha.

58 To všechno je však mimo její dosah. Ona to nechce. Ó, ne, přátelé. Opravdu ne.

Co pak dělá? Rodí jednotlivce s pomalovanou tváří, jež nosí šortky, Jezabelinu společnost, nelegitimní „kočky“, jak jim říkají, domnívám se, že tak to je. Myslím, že jim říkají kočky. Říkají: „Pohled tam na tu kočku,“ nebo tak nějak, rozumíte. Ona se narodila nebo je provdaná nebo spojená se svým prvním manželem, s tím prvním Adamem skrze cizoložnou ženu Evu, Adamovu první manželku. Řeknete: „Cizoložnou“? Zcela jistě. Ale, ó, ona tvrdí, že tento Adam, že tento první Adam je mrtev. „Ó, jistě. On zemřel již dávno. Já jsem znovuzrozená,“ říká, „a samozřejmě jsem provdaná za toho druhého Adama, Krista, Slovo.“

59 Nuže, sledujte, co ona miluje. Sledujte jejího milence. Chcete vidět do koho je zamilovaná? Slovo mluví toto, ale ona řekne: „Má církev říká toto.“ Do koho je pak zamilovaná, kdo je její manžel? Její vlastní ovoce dokazuje, čím je. Přesně tak, to ukazuje, čím je.

Všimněte si, ona se nejdříve narodila Adamovi, protože to je její přirozené narození, rozumíte, a od něj nikdy neodešla. On je milenec ze světa. Ona tvrdí, že se narodila podruhé, Kristovi. Ale její milenec, všimněte si, je stále Adam, protože ona miluje svět.

A další věc, všimněte si, jaký druh dětí ona rodí. To svědčí, kdo je jejich otcem, jestli to byl ten první Adam nebo ten druhý Adam. Jestliže ta církev rodí dítě toho druhého Adama, ono má způsob jednání druhého Adama, stejně tak, jak se chovali v den Letnic. To jsou opravdu skutečné děti druhého Adama. Rozumíte? Je to tak. Jejich přirozenost je jako jeho a její. Ano, přátelé. Její dcery — namalované tváře, ostříhané vlasy, nosí mužské oblečení, kalhoty. Bible jí řekla, aby to nedělala. Ona si stříhá vlasy. Je to pro ni hanba. Řeknete: „Už o tom nemluv.“ To je to, o čem mluví Slovo. Já jen poukazuji na tu přirozenost. To je to, co ona dělá.

60 Její synové, kteří se z ní narodili, se spoléhají na vzdělání, školení, na nějakou takzvanou biblickou školu, na nějakou velikou fakultu, která už prý existuje odedávna — líhnou jistý druh na způsob inkubátoru, denominační hledači, nábožní Kainité, a právě tak nelegitimní vůči Slovu, jako byl Kain. Zrovna tak nelegitimní jako Kain. Jistě. Denominační hledači. Vidíte, co to je?

Bůh nikdy nezorganizoval nějakou denominaci. On byl odjakživa proti tomu a Slovo je proti tomu. Ale oni se toho stále křečovitě drží. Avšak vidíte, co oni plodí? To ukazuje, kdo je jejich otcem a matkou — přesně tak. Právě tak nelegitimní, jako byl Kain. To je ten druh dítěte, který on zplodil z Evy. Oni se vzdálili Slovu a pak vidíte, co to přineslo. To je přesně totéž, co zrodila církev. Mohu vám to dokázat Slovem. A to je to, odkud přišlo vzdělání a civilizace — skrze Kaina. Je to přesně tak. Protože oni tvrdí — oni tvrdí, že jsou synové Boží, avšak jsou denominační plemenitbou, denominačně vyškolení vzdělanci a všechno možné. Je to přesně tak. Mazaní všemi mastmi, chytří, ó, právě takový byl had, jejich otec. Tak je to. Zrovna tak chytří a vědečtí kazatelé, jako byl Kain. Vidíte? Je to přesně totéž. Řeknete: „Bratře Branhamo, je to pravda?“

61 Pojdme do 1. Mojžíšové 4:16 a zjistíme to. Vraťme se sem na okamžik do 1. Mojžíšové 4:16 a zjistíme, jak k tomu došlo.

Tedy odšed Kain od tváři Hospodinovy, bydlil v zemi Nód, k východní straně naproti Edenu.

Poznal pak Kain ženu svou, kterážto počala a porodila Enocha. I stavěl město, a nazval jméno města toho jménem syna svého Enoch.

62 A tak dále až k Tubalovi. Oni pak začali vyrábět hudební nástroje, tvořit hudbu, a tak dále. Civilizace přišla skrze Kaina! Je to tak. Stavěli města, nástroje; vědecky založení lidé přišli skrze Kaina, skrze semeno hada.

Nuže, všimněte si teď toho 25. verše: „Poznal pak ještě Adam ženu svou.“ Nuže, on ji poznal jednou a ona měla dvě děti. Zkoumejte Písmo. Ona měla Kaina a Ábela. Jeden akt a dvě děti.

Nedávno bylo řečeno, že se to nemohlo stát. Takový případ jsme měli v Hollywoodu... Hollywood... právě teď jsme měli jeden takový případ u soudu v Tucsonu. Nějaká žena porodila současně jedno barevné a druhé bílé dítě. Oni říkají, že to není možné. Avšak ona mohla mít také dvě plodná vajíčka. Mají to právě teď u soudu. Víím, že u psů je to možné. U zvířat je to možné. A ona tam přišla. Ten běloch řekl: „Budu se starat o své vlastní dítě, ale ne o to druhé.“ A ta žena se přiznala; ona měla poměr se svým manželem ráno a s tím černochem odpoledne. Lékař řekl, že pokud je to v době do dvaceti čtyř hodin a pokud je tam ještě další plodné vajíčko, tak se to stane. A ona to udělala,

63 a to je přesně to, co se stalo. Tehdy Kain... satan, ten had ráno a Adam odpoledne — ona měla dvě děti.

Tak tedy: „Poznal pak ještě Adam ženu svou (podruhé), a porodila syna...“ Zapamatujte si, v Bibli nikde nenajdete, že Kain byl Adamův syn. Bylo řečeno: „On byl z toho zlého,“ ne z Adama — z ďábla.

„...poznal ženu svou... podruhé a měl syna; nazvala jméno jeho Set,“ neboť řekla: „Neboť Bůh (řekla) dál mi (to nebylo jeho opravdové semeno), dal mi jiné símě, místo Abele, kteréhož zabil Kain.“ A Setovi se rovněž narodil syn a nazval jméno jeho Enos. „Tehdáž začalo se vzývání jména HOSPODINOVA.“ Ne z Kainovy generace, z rodokmenu, ale ze Setova rodokmenu. Takže Kain byl ten zlý. Zde přichází had.

64 Tak tedy, sledujte, Bible zde zřetelně říká, že její první muž musí být mrtev, ne jen odstavený stranou, musí být mrtev. Zrovna jsem kázal o „Manželství a rozvodu“ a všichni o tom víte. Nepromlouvám jen k tomuto shromáždění, ale k celému národu. V pořádku. A tak vidíte v „Manželství a rozvodu“, co se tam stalo, když bylo těch sedm pečeti otevřeno, to přineslo tu skutečnou pravdu o tom.

65 Tak tedy, abyste mohli být provdáni za druhého Adama, Krista, Slovo, musíte být odděleni smrtí od svého prvního denominačního manžela, protože neexistuje ani jediná církev, která by mohla přijmout celé Slovo Boží. Ukažte mi jen jednu jedinou. „Ó,“ řeknete, „ta moje.“ A další člověk řekne také, že ta jeho. Postavte je vedle sebe a zjistíte, že obě jsou na omylu, jakmile se staly denominacemi. Čtete Zjevení 17.

Tudíž vidíte, vy musíte být této věci mrtví. (Nuže, já nemluvím k tomuto místnímu shromáždění,

hovořím ke všem napříč tímto národem.) Vy musíte být mrtví svému prvnímu manželovi. Pokud jste sjednoceni s Kristem a stále jste provdáni za denominaci, jste cizoložnicemi! Jste Laodiceou.

66 Církvi, napříč národem, my následujeme Ježíše Krista, Slovo. Být v nevěstě, musíte být znovu oddáni za Slovo Boží, kterým je Kristus.

„Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi...” Tak dlouho, jak se budete držet lidských denominačních tradic, v Božím slově jste nazváni cizoložnicemi. Tak dlouho, dokud jste denominačním hledačem věrovyznání, náležícím k denominační církvi, jež popírá Slovo, jste cizoložníci. To je to, co řekla Bible. Ježíš řekl: „Nemůžete najednou sloužit dvěma bohům. Buď sloužíte Bohu nebo mamonu. Mamon je tento svět. Kdo miluje svět nebo věci tohoto světa, není v něm láska Boží.” Nemůže v něm být semeno Boží, když je tam současně láska ke světu. Jestliže skrze vás působí semeno Boží, ono je tím Božím slovem. Nemůže tam být v té stejné době láska tohoto světa. Co pak s krátkými vlasy, šortkami a namalovanými tvářemi? Co s tím uděláme?

67 Nemůžete být ctnostní vůči Kristu, Slovu Božímu a současně sloužit denominaci lidského původu. To je v rozporu se Slovem. Pavel to tady říkal. „Kde?” Římanům 7.

Stejně tak nemůžete rodit Boží syny jeho Slova do této nelegitimní denominační skupiny. To nelze. Nemůžete ve vašem inkubátoru porodit Božího syna Slova — říkám to církvi — vy se přece považujete za velice nábožné. Takový byl i Kain, syn Eviny prostitute — velice nábožný, stavěl oltáře, přinášel oběti, platil desátky a udělal všechno, co by udělal kterýkoliv nábožný člověk, ale zanedbal držet se tohoto Slova. Zanedbal mít zjevení.

68 A zjevení, to je ta jediná věc — zjevení Slova.

Co je zjevení? Ježíš řekl: „A na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.” Víra je zjevení, neboť víra vám byla zjevena. Ábel vírou — obětoval skrze zjevení — vírou — obětoval Bohu lepší oběť než Kain.

Kain si myslel, že jedli jablka. Oni si to stále myslí, ale tak to nebylo! Bylo to cizoložství, semeno hada. A tak když bylo otevřeno a oznámeno sedm pečetí, tím to bylo dokázáno. (Vyšla o tom zrovna moje kniha. Myslím, že tady máme teď tisíc kusů.) Všimněte si, to je podle Písma, od 1. Mojžíšovy až do Zjevení.

69 V poslední době oba tyto stromy přicházejí do semene a dokazují, čím jsou.

Zde to dnes máme, Laodicea a nevěsta. Je to v Písmu rovnou před našima očima tak jasné a nádherné, jak jen to může být. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu. Nemůžete být ctnostným, biblickým věřícím křesťanem a být zamotan do denominačních afér. Vy to prostě nemůžete dělat současně. Jeden musí být mrtvý, aby mohl žít ten druhý.

Také nemůžete zrodit Boží syny Slova. Stejně tak je nemůže zrodit církev. Oni nechtějí takové děti, které křičí, jásají a mluví v jazycích, a všechny ty další věci. V denominační církvi to nemůžete dělat. Oni vás nebudou chtít. Oni je takto nerodí. Přijmou je, podají jim ruku a řeknou: „Jestli věříš, máš to. Pokud jsi zapsán do knihy, je to zcela postačující.” Vidíte, to jsou děti nelegitimní vůči Slovu; stále tvrdí, že jsou nábožní;

70 jsou těhotní satanovou moudrostí a poznáním, takovou se církev stala. Posílají své lidi do škol, aby se naučili správně vyslovovat „a-a-amen”. Učí je, jak všechno toto správně vyslovit a jsou velice intelektuální. Co to je? Je to těhotenství z ďábla!

Čím oplodnil satan Evu? Nevírou vůči Slovu a záměnou za intelekt, za to intelektuální, a to zruinovalo celé stvoření. To je přesně to, co církev udělala dnes se Slovem. Otěhotněla biblickými školami a fakultami a takovými věcmi — čtení, psaní, aritmetika — a o Bohu ví asi tolik, co Hotentot o egyptském rytíři. Znájí všechna svá věrovyznání, modlitební knížky a všechno možné, ale o Bohu neví nic. Jinak by věděli, že Slovo bylo potvrzeno, když tehdy Bůh promlouval a přidělil své Slovo pro každou generaci tak, jak přicházela.

Zde se objevil Noe a kázal tamté generaci. Co kdyby Mojžíš přišel a řekl: „Postavme koráb.” On byl úplně mimo. Ale on byl prorok, měl Boží zjevení. Bůh potvrdil, že to je pravda. Vyvedl izraelské děti a ukázal před nimi ohnivý sloup, který potvrdil proroka a řekl přesně, co On bude dělat a On to dělal! Oni řekli: „Ať s námi nemluví Bůh, ať mluví Mojžíš, abychom nezemřeli.”

On řekl: „Už nikdy k nim nebudu takto mluvit, ale vzbudím jim proroky a oni budou mluvit.”

71 Postavil se tam Izaiáš a řekl: „Panna počne.” Člověk jako on v tom dni, když... jak může panna počít? „Syn se nám narodil... narodilo se nám dítě, je nám dán Syn, jeho jméno nazvou: Předivný Rádce, Kníže pokoje, Bůh silný, Otec věčnosti. Bude sedět na trůnu svého otce Davida a bude vládnout a jeho

Království nebude mít konce.”

Jak se to stane? On to nevěděl. Vyřkl jen to, co Bůh řekl. To přesahuje všechny intelektuální představy. To předčí všechnu vědecký výzkum. Je to Boží slovo.

72 Nuže, my vyučujeme naše studenty v semináři všem druhům biblické teologie a takovým věcem, lidského původu teologii. Stala se z toho hromada církví, právě taková Laodicea, jakou Bůh předpověděl.

Ó, aj! Když se na to dívám, naskakuje mi z toho husí kůže. Těhotní intelektuálními koncepcemi. Musíte mít střední školu, abyste tam mohli jít. Musíte se postavit před psychiatra dříve, než můžete být ordinováni. Dovedli byste si představit Petra, Jakuba a Jana, jak jdou k psychiatrovi? Pamatujte, že těch sto dvacet tam nahoře se dokonce neumělo ani podepsat... stojí před psychiatrem, aby zjistil, jestli všechny jejich reflexy jsou v pořádku, a tak dále. Oni měli reflex, ale to nebylo to intelektuální pojetí nebo nějaký vědecký výzkum, to bylo skrze moc Boží. Když je to zasáhlo, tak nevěděli co jiného by měli dělat, než konat to, co jim velel Duch svatý. Nevěnovali žádnou pozornost nějakému intelektuálovi, tomu, co řekla církev a co řekl kněz, co řeklo to a co řeklo tamto; oni byli puzeni Duchem — neohrožení muži.

73 1. Janova 2:15; on řekl: „Jestliže milujete svět nebo věci tohoto světa, láska Boží ve vás není.“ Tak jak můžete být těhotní Slovem Božím, které odsuzuje svět, odsuzuje Hollywood, odsuzuje všechnu tuto módu, odsuzuje všechny tyto večírky a takovéto řádění a ty takzvané, kteří jsou pod pláštíkem náboženství? Ono to odsuzuje! Jak může být taková osoba těhotná Slovem?

Jak může nějaká nakrátko ostříhaná žena s namalovanou tváří, která nosí šortky...? Jak může nějaký kazatel, který tady vyšel ze semináře; podívá se na Skutky 2:38 a vidí, že v Bibli není ani jedna osoba, jež by byla pokřtěna v tyto tituly, a pak stále tvrdí, že je těhotný Božím slovem? On vám lže. Prodal své prvorozenství. Dopustil se cizoložství právě proti této věci, o které mluvil. On je oddělený, odloučený a rozvedený.

Bůh bude mít ctnostnou Církev, skutečnou nevěstu. Bible říká: „Není-li ve vás Slovo,“ jaký druh dětí pak rodíte? Těhotné denominacemi. Doposud tam nenastala žádná smrt, která by vás oddělila od vašeho prvního milence.

74 „Co si budou myslet Jonesovi, když budu křičet a mluvit v jazycích. Co si pomyslí, když se dám znovu pokřtít?“ Jaký nesmysl! Provdali jste se za Jonesovy? Provdali jste se za církev? Nebo jste se provdali za Krista, Slovo? Nuže, to je to, proč ona stále rodí své děti.

Jaký druh dětí má? Tady jsou některá z jejich jmen, jak jim dnes říkají: kočky, Beatles, Monsters, Rickys, Rickettas. Kočky, Beatles. To jsou členové církví, jistě — jsou syny Kaina, což znamená synové toho všemi mastmi mazaného zvířete, zrovna tak úlisní, jak jen mohou být.

75 Nuže, na chvíli se pořádně podívejte vaším vlastním duchovním zrakem do své duše. Jen se porozhlédněte. Hovořím teď k celému národu. Podívejte se jen na pár minut, vy tam v Branhamově modlitebně, vy v modlitebnách na západním pobřeží a v Arizoně a kdekoliv jste, podívejte se na sebe jen na pár minut. Řeknete: „To poselství, které kážeš, bratře Branhame, je nesprávné.“ Podívejte se trochu na sebe. Dovolte Duchu svatému, aby vaši mysl prozkoumal Slovem. Pak budete s tím poselstvím souhlasit. Ať Kristus, to pomazané Slovo, prozkoumá vaše svědomí. Dovolte mu vejít do vašeho nitra. Uvidíte, jestli je to správné nebo ne. A to je pouze jedna nebo dvě věci, zatímco jich jsou stovky!

76 Souhlasí Bible s tím, aby si žena stříhala vlasy? Souhlasí Bible se třemi křty ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého? Nic takového. Souhlasí Bible s tím, aby žena nosila mužské oblečení? Vezměme jen tři, zatímco jich jsou stovky. Zkoumejte to ve světle Božího slova.

Řeknete: „Jsem členem církve.“ To byl i Kain, to byla i Eva. Bible předpovídá, že v posledních dnech bude Laodicea úplně stejná.

77 Dovolte Duchu svatému ať prozkoumá vaše svědomí a budete souhlasit s Danielem 5:12; když ta královna přišla před Baltazara a řekla... zjistila, že mezi nimi byl prorok Daniel a že on dovedl rozřešit všechny sporné věci.

Dovolte Duchu svatému — On je prorokem tohoto dne. Dovolte mu hned teď vejít do vašeho srdce a prozkoumat to Božím slovem, a pochybnosti o tomto poselství se rázem rozplynou. On rozvazuje všechny sporné věci. Zjistíte, že je to přesně podle Slova na tento den.

Nemůžete dnes kázat Lutherovo poselství! Patří sice k tomu, ale to jsou nohy. Nemůžete kázat Wesleye! Nemůžete kázat letniční! My už jsme dál. Oni se zorganizovali a zemřeli. Oni jsou stéblem. To stéblo vyšlo z listu, což je první stádium církve. Nuže, to nevypadá ještě jako to první pšeničné zrno, které bylo vloženo do země.

To druhé, co přišlo, byl klas. To stále ještě nepřipomínalo to zrno, ačkoliv se mu více podobá. Stává

se stále více podobnější tomu skutečnému zrnu. Ale to stéblo samozřejmě nevypadá tak, jak to zrno, které padlo do země. Je pouze nositelem života, jež byl v zrně. Avšak co ono učinilo? Stala se z toho denominace, jako ta ostatní příroda — to do toho zapadá.

78 Pak ten život, pokračuje přímo nahoru do klasu. Nachází se tam hodně malých kuliček; vypadá to, jakoby v tom byla malá zrnka, vypadá to jako opravdové zrno, ale *zrno* to není. Pak to přichází rovnou do slupky a co to přináší? Slupku.

Nuže, vezměme si teď zrno pšenice. Když ta pšenice vzejde a roste... jak řekl Ježíš, „pšeničné zrno“ a vezmete tu pšenici a otevřete ji a odtrhnete ji od stébla a podíváte se na to, a řeknete: „Máme pšeničné zrno.“ Buďte opatrní! Vypadá to přesně jako zrno, ale není v tom ani troška zrna. Je to slupka. To jsou letniční. Proto Matouš 24:24 říká: „Že by to v posledních dnech svedlo i vyvolené, kdyby to bylo možné.“ Můžete rozvírat slupku po slupce, zrno tam není. To zrno je někde úplně vzadu. Rozumíte?

79 A pak ten život vychází z té denominace, jde do zrna.

Co se pak děje? Když to zrno začíná růst a stává se větším, takže může něco zakrýt, denominace se od toho vzdaluje.

Proč z toho nemáme denominaci? To se nikdy nestane. Je to zrno. To už nemůže jít dál. Jsme v čase konce.

Co ono musí teď dělat? Ležet v přítomnosti slunce, aby dozrálo. Je to přesně tak. To Slovo musí ve vašem srdci dozrát, aby zrodilo a žilo tím, o čem mluvíme. Ano, přátelé. Pak nebudete mít žádné pochybnosti, jestliže jen necháte Ducha svatého, aby vám to zjevil. Jak to ta královna řekla o Danielovi.

80 Můžete říci: „Co toto všechno má společného s díkuvzdáním? O čem to mluvíš, bratře Branhame? Je už tři čtvrtě na devět a ty ses ještě o díkuvzdání ani nezmínil.“ Jaké poselství pro tuto příležitost, pokud se jedná o mě! Ano, opravdu!

Otcové poutníci byli velice vděční za svůj nově nalezený způsob života, tím, že se oddělili od staré anglické denominace a věrovyznání. Oni mohli být oddáni za nové pomazané Slovo na jejich věk. Je to tak. To nově pomazané Slovo jejich doby, pro jejich den.

Takže i my můžeme být vděční jakožto poutníci, jako Abraham; oddělili jsme se od věcí tohoto světa, od všeho, co s tím souvisí. Abraham byl poutníkem. Bůh nás oddělil od všech starých, mrtvých náboženství — hovořím teď k celému národu — od všech mrtvých věrovyznání. K čemu? Oddělil nás a otevřel nám novou zemi, nové poselství pro tento den.

Letniční vyschli a zemřeli. Jako Luther, Wesley a ti ostatní; není to nic víc, než skupina církví sročená dohromady. Jsou tam ještě dobří lidé, kteří z toho musí vyjít.

81 Co On udělal? Otevřel sedm pečetí toho posledního poselství. Všimli jste si toho? Sedm pečetí, kde všechna tajemství těch sedmi věků církve byla zapečetěna sedmi pečetěmi. Reformátoři neměli čas, aby to ve svých dnech udělali; nežili dostatečně dlouho. Ale toto požehnané zjevení sedmi pečetí je nám otevřeno v těchto posledních dnech z proctví, jež bylo posláno do Arizony.

Jednoho dne jsem se zeptal Boha: „Co se mnou děláš tady venku v této pustině?“ Věděli jste, že Mojžíš napsal Starý zákon? Určitě ano — první čtyři knihy v nichž je dán zákon a všechno ostatní: 1. Mojžíšova, 2. Mojžíšova, 3. Mojžíšova a 5. Mojžíšova. On napsal Starý zákon. Aby to mohl udělat, musel nejdříve opustit všechny své společníky a své milované a odejít do pusty.

82 Pavel napsal Nový zákon. Je to tak. Napsal Římanům a ty ostatní, až k Židům a Timoteovi, a tak dále. A aby to mohl udělat, musel se oddělit a odejít na tři a půl roku do Arábie na poušť a přijmout od Boha zjevení. Ó, řeknete: „Co s Matoušem, Markem, Lukášem a Janem?“ Oni byli písaři, kteří pouze sepsali to, co Ježíš učinil. Pavel to roztrídil, a to Slovo uspořádal. To souhlasí.

Dobrá, tedy pohledte, pokud si to vyžadovalo, že oni museli odejít na poušť daleko od svých milovaných... Vzpomínáte si: „Pánové, kolik je hodin?“ Kolik z vás to slyšelo? Řekněte: „Amen.“ Copak to všechno nesouhlasilo? Díky tomu jsme obdrželi v těch posledních dnech zjevení pro poselství od Pána Boha ke shromáždění Jeho nevěsty. To nebylo zaslíbeno žádnému jinému věku. Je to zaslíbeno v tomto věku.

Malachiáš 4, Lukáš 17:30, svatý Jan 14:12, Joel 2:38. Tato zaslíbení jsou úplně přesná tak, jako se Jan Křtitel sám ztotožnil v Písmu.

83 Tak Ježíš ztotožnil sám sebe. Co oni řekli: „Pryč s takovou osobou. Jan je divoch.“ Církev to nebyla schopna přijmout. Ale to je vzor. Ani dnes to církev nepřijme.

84 Ale pro vyvolené to je Boží volání. Ti vyvolení, oni to ví. Volá ctnostnou nevěstu, Slovo, tu Církev

posledních dnů, tu vyvolenou paní našeho Pána Ježíše Krista, Slova. Pokud je Ježíš Slovem... kolik z vás tomu věří? Tedy v pořádku. Nevěsta je vždy částí Ženicha. Takže nevěsta nebude denominací, bude to muset být manifestované Slovo, aby mohla být nevěstou Kristovou. On zaslíbil, že to udělá. On řekl, jak to udělá.

On nikdy neopustil svůj vzor. On to vždy dělal podle vzoru. Pokaždé to dělal podle vzoru. Dělá to znovu, vyvolává svoji ctnostnou nevěstu v těch posledních dnech, ta půvabná Rebeka očekává svého Izáka. Jak nádherný čas.

Tady toto nám dává náhled na ty dvě knihy, které pro vás budou tajemné, když budete číst knihu „Sedmi církevních věků“. Ty dvě knihy — Kniha života... jedna hovoří, že tvé jméno do ní může být zapsáno a nikdy nebude vymazáno a ta druhá říká, že On může tvé jméno z Knihy života odstranit. Toto zde nám dává dokonalý náhled. Rád bych se na několik minut zastavil u několika poznámek, které zde mám, abych to stihnul před závěrem.

85 Život je pro Boha něčím posvátným a je zaznamenán v Knize. Bůh je původcem života. Věříte tomu? Náš zdejší, přirozený život, jímž zde žijeme, je pouhou převráceností. Ve skutečnosti to měl být od počátku ten pravý život. Ale tím fyzickým narozením je to převráceno.

Ten váš první život, neboli váš první svazek, k němu jste byli připojeni v tom fyzickém narození. Přirozený akt, přirozené spojení lidské bytosti — muže a ženy — spojených spolu pohlavním aktem, to přineslo váš první život, a to souvisí s hříchem a smrtí!

Jak můžete minout a nevidět semeno hada?

86 Při pohledu na ženu — druhotný produkt. Žádná jiná samice není jako ona; není takto učiněna, aby mohla být svedena. Bůh věděl... Kdyby od začátku nevěděl, jaký bude konec, pak by nebyl Bohem. Kdyby nebyl nekonečný; pokud není nekonečný, pak by nemohl být vševědoucí, všudypřítomný, všemohoucí a věčný. Tudíž On věděl všechno a musel stvořit ženu. Muž neměl manželku. Žena a muž byli jedno. On měl v sobě ženského i mužského ducha. On musel provést oddělení; vzít druhotný produkt poté, co bylo celé stvoření již dokonáno. Žádná jiná samice, která byla Bohem stvořena v tom originálním stvoření, nemohla udělat takovou věc. Ona byla tak učiněna, aby to udělala. On věděl, že ona to udělá. Kdyby to nevěděl, nebyl by Bohem.

Avšak pohledte, ty atributy, které jsou v Bohu, se musí projevit. On měl být Spasitelem. Učinit všechno dokonale způsobem, jak to udělal, pak zde nemůže být nic ztraceno. Ó, nebudte dětmi. Budte muži a ženami. Jsme na konci cesty.

87 Všimněte si, byla to přirozenost, která měla spojení se smrtí. Váš první manžel, který nad vámi měl vládnout, byla vaše přirozenost pocházející z přirozeného narození. Láska ke světu je vám přirozenou věcí, protože jste ze světa a jste částí tohoto světa. Souhlasí to? Vaše žádosti vyplývaly z vaší povahy, totiž milovat svět, jehož jste částí. Jste částí přírody. Věříte tomu? Je to pro vás přirozené. A proto se musíte znovu narodit. Musíte se oddělit. Musíte zemřít tomu prvnímu manželovi. Nemůžete s ním žít. Nestačí říct: „No, já se s ním rozvedu a odložím jej tady, až se mi naskytne nějaká vhodná příležitost.“ Ne, přátelé. Žádný rozvodový protokol nestačí! On zemřel! Ta přirozenost tohoto světa musí zemřít! Každá špetka musí zemřít! Musíte být sjednoceni znovu s jinou Přirozeností.

88 Jméno vaši první přirozenosti se narodilo a bylo zapsáno do Knihy života a také tam byly zapsány všechny vaše skutky. Všechno, co jste v té přirozenosti učinili, bylo zapsáno v knize nazvané Kniha života.

Všimněte si v Danielovi, když on přichází k tomu Odvěkému dnů, jehož vlasy byly bílé jak vlna, deset tisíc krát deset tisíců přišlo s Ním, aby mu sloužili — nevěsta. A potom byly otevřeny knihy a jiná Kniha byla otevřena, jež byla Knihou života. Vidíte? Svátí jsou již tam, Církev, nevěsta. Jiná Kniha byla otevřena, jež byla Knihou života.

89 Nuže, pohledte. Ale když jste byli od toho svazku odděleni duchovní smrtí, vaši přirozenou žádostí je stříhat si vlasy, vaši přirozenou žádostí je nosit šortky, vaši přirozenou žádostí je líčit si tvář, vaši přirozenou žádostí je být intelektuálním, chytrým člověkem, který ví o něco více, než ten druhý. To je to, co chtěla Eva. To je právě to, co chtěla.

Dobrá, řeknete: „Ty malý, bezvýznamný kazateli, postav se sem a řekni... mám doktorát filozofie, práva...“ To vás odvádí pouze dál od Boha, pokaždé, když si přidáte jeden další *titul*. Je to tak. Opravdu. Vidíte,

90 to je to, co si vzala Eva. Ona otěhotněla z tohoto druhu početí. To je to, čím je dnešní církev — biblické školy a intelektuálové; a pohledte, jeden nesouhlasí s druhým. Je to jeden veliký zmatek, přesně tak, jak to říká Bible — Babylon!

Nevěsta ví, kde stojí. Je jí velice málo. Nebude jich hodně spasených. Jen velice, velice málo. Řeknete: „Dobrá, oni říkali, že tisíce.“ Ano, ale to jsou ti, kteří vyšli z období dvou tisíc let, kteří vyšli z každého věku. Každý... Lutherův věk a tato skupina — pak zemřeli a založili denominaci. Pak Wesley, pak přicházejí letničtí, a tak dále, a všechny ty malé větve baptistů, presbyteriánů, metodistů, nazarénů, poutníků svatosti, a tak dále.

Vidíte, všichni ti se odtud oddělili jako list.

91 Ale pamatujte, když to začalo skomírat, a to zrno začalo dozrávat, shledáváte, že dříve než to zrno může dozrát, všechno v tom stéblu musí být mrtvé. Haleluja! Nevidíte snad, kde se nacházíme? Život je znovu v zrnu! Co to je? Přesně totéž jako to zrno, které bylo vloženo do země, tentýž Ježíš ve formě nevěsty; tatáž moc, tatáž Církev, tatáž věc, totéž Slovo.

Totéž Slovo prosakovalo nahoru skrze tato *stádia*, až to došlo sem do Hlavy. A veškerý ten život, který tam procházel, sbíral své lidi, a teď se to formuje k Hlavě, k vytržení! (Budu o tom hovořit zítra večer anebo pozítří večer, bude-li vůle Páně.) Jestliže jste odděleni od vašeho prvního svazku skrze duchovní smrt... Nuže, vy jste znovuzrozeni, neboli znovu oddáni do nového duchovního svazku — nikoliv vašeho přirozeného života a věcí tohoto světa, ale věčného života. Ten zárodek, který byl ve vás od počátku, vás nalezl.

92 Nuže, vaše stará kniha s vaším starým svazkem je ta tam. Tak tedy, vaše jméno ve vaší staré... bylo přeneseno. Dobrá, řeknete: „Chceš mi říci, že moje stará kniha...?“ Bůh ji hodil do moře svého zapomenutí. Stojíte před Bohem dokonali.

Nuže, vaše jméno je teď v té nové knize, nikoliv v Knize života, ale v Beránkově knize života — to, co Beránek vykoupil; ne ta stará kniha vašeho přirozeného svazku, ale vy jste novou „nevěstou“. Haleluja! Váš nový život je v Beránkově knize života — váš oddací list, haleluja! Kde je váš pravý, věčný zárodek od počátku uchycen.

Tedy, není vám pouze odpuštěno, jste ospravedlněni. Sláva! Ospravedlněni. V Římanům 5:1 je řečeno, Římanům 5:1: „Když jste tedy ospravedlněni z víry...“

93 Vyhleďte si to slovo. To slovo neznamená „odpuštěno“, to slovo znamená „ospravedlněno“. To neznamená, že vám je odpuštěno. Například, uslyšeli byste, že jsem se opil a provedl nějaké zlé věci, a tak dále, a pak byste přišli a řekli... zjistili byste, že jsem to neudělal. A přišli byste ke mně a řekli: „Bratře Branhame, odpouštím ti.“ Odpouštíš mi? Já jsem to přece nikdy neudělal. Vidíte?

Nuže, pokud bych to udělal, jsem vinen. Ale vy byste mi mohli odpustit a já bych nebyl vinen, ale stále nejsem ospravedlněn, poněvadž jsem to ve skutečnosti udělal. Ale slovo „ospravedlněn“, znamená, jako kdybyste to nikdy neudělali. Amen. To již není více bráno v úvahu. Jak se to mohlo stát? V knize Božího moře zapomenutí, vaše stará kniha a vaše manželství je rozvedené a mrtvé; a není již více ani v Božích vzpomínkách. Amen! Jste ospravedlněni. Když jsme tedy ospravedlněni... vy jste byli obviněni... ale nikdy jste to ve skutečnosti neudělali. Ten starý svazek je v moři Božího zapomenutí. Nebyli jste s tím vůbec oddáni. On, Ženich sám, nesl tvoji hanbu za tebe, zaujal tvé místo. On zaujal vaše místo, protože vy jste byli před založením světa předurčení pro Něj, abyste byli Jeho nevěstou. Říká to Bible. Vy jste to předurčené semeno.

94 Jak jste k tomu přišli, že jste to udělali? Byli jste k tomu svedeni vaším prvním manželstvím, skrze vaši cizoložnou rodičku — Evu. To se nestalo vaší vlastní vinou. Svým přirozeným narozením jste následovali Evu, která se dopustila cizoložství. A proto jste se narodili jako cizoložníci. Od počátku jste byli hříšníky. Je to tak. Byli jste k tomu svedeni. Neměli jste žádné... ne, to nebyla vaše vina. Vy jste to nikdy neudělali, protože ten malý zárodek, který byl ve vás, se měl stát vámi od založení světa. Bůh vaše jméno zapsal do Beránkovy knihy života.

95 Tak jak to moje vyprávění o tom orlíčeti — všichni jste ho slyšeli. Kvočna... Jednou měl jeden starý farmář kvočnu. On neměl dost vajíček... vlastně vajíček pod kvočnu, a tak našel nějaké orlí vejce a dal je pod ni. Když se to orlíče vylíhlo, bylo tím nejlegračnějším kuřetem, jež kdy kuřata viděla. To malé orlíče chodilo okolo; kvočna dělala: „Kvok, kvok, kvok, kvok.“ To orlíče řeklo: „Nevím, co to znamená, ale přesto ji budu následovat.“

A vyšlo na dvorek a začalo hrabat na hnojišti. A ona spustila: „Kvok, kvok, kvok. Tohle je dobré. Tohle je dobré. Připoj se k nám.“ To orlíče, ono nemohlo jít takový neřád. Jen chodilo s těmi kuřaty, protože nevědělo, ono nevědělo, co má dělat. A potom ona tam vyšla a vyhrabala toto a tamto, a to orlíče to prostě nemohlo strávit; ono nevědělo, jak to má dělat. Ale vidělo, že všechna ta kuřata to dělají, avšak s ním to bylo jiné. Nemělo to rádo.

96 A tak jednoho dne, ta matka *orlice*; ona věděla, že snesla dvě vejce, a tak začala pátrat po tom druhém. Létala kolem, hledala tak jako ten velký svatý Duch. Jednoho dne přelétávala nad tím dvorkem, tou denominací. Podívala se dolů a spatřila své dítě. Zakřičela. To byl hlas něčeho, co způsobilo ozvěnu v

jeho nitru.

„Ó, to zní opravdově!“

Ó, ať ten zárodek, narozený dle opravdového předurčení — předurčení Božího, když jen uslyší Boží slovo, pro něj je to hudba. On ví, že je to pravda. On je již stejně unaven z těch denominačních nesmyslů: „Připoj se k nám. Přijď, pojď s námi. Máme společenský večírek. Máme toto, máme...“ To prostě tomu malému neznělo dobře.

Ona řekla: „Synu, ty nepatříš do této skupiny. Ty patříš mně, jsi můj.“

On řekl: „Mámo, to zní opravdově. Jak se z toho dostanu?“

„Jen povyskoč, já tě chytím! To je všechno, co musíš udělat.“

97 Když se to pomazané Boží slovo potvrdí před kterýmkoliv člověkem, jenž je narozen k tomu, aby byl synem Božím a má v sobě ten předurčený zárodek na tuto hodinu, on uvidí Boží poselství tak jistě, jako že je Bůh na nebi.

Martin Luther uviděl To poselství pro svůj den. Wesley viděl To pro svůj den. Letniční viděli To pro jejich den. No, a co vy? Oni odešli do denominací. A zde je Slovo, které to odsuzuje, sděluje vám, co dnes máme mít, totiž, co stojí v Malachiáši 4 a ve všech těch zbývajících zaslíbeních na tuto hodinu. Co vidíte? Nač hledíte? Amen!

Tady to máte. Ten skutečný, opravdový orel je tady. „Moje ovce slyší můj hlas a za cizím nepůjdou.“ Proč? Tam to bylo zapsáno skrze předurčení. Byl jsi předem určen za syna Božího. Byl jsi v Bohu před založením světa. Ale v tomto čase jsi byl pouze projeven k Jeho cti a slávě. Jak to můžeš dělat bez vzdávání cti jeho Slovu? Ano, přátelé. Skrze předurčení jsi částí toho Slova, neboť pohledte, Bůh je Slovem. Věříš tomu?

Dobrá, jestliže On byl vždy Slovem — „na počátku bylo Slovo“ — a jestliže tím Slovem byl Bůh, pak vy jste byli v Bohu. To Slovo, ta část, kterou máte odehrát, byla v Bohu před založením světa. On vás viděl. On vás znal. On vás k tomu předurčil.

98 A řeknu vám, právě tak, jako ten orel poznal ten hlas, stejně tak znovuzrozený křesťan poznává ten Boží hlas, promlouvající skrze Slovo, když ho vidí pomazané a potvrzené.

Pohledte, on se podíval nahoru. On neviděl tu starou kvočnu „kvok, kvok, kolem dokola a připoj se k nám, a pojď sem, a jdi tam, a jdi k tomu, a tamtomu.“ On spatřil Bytost, jakou chtěl být; která se vznášela ve vzduchu, bezstarostně si zakřičela tam nahoře ve výškách nad všemi těmi supy a věcmi této země. Haleluja! On tím chtěl být, protože v něm to bylo, aby tím byl.

99 A člověk, který je narozen z Boha, Boží syn musí mít Boží přirozenost. On musí být jako Bůh. On ctí Boha. Je částí Božího slova.

A v těchto posledních dnech tato nevěsta nabývá podobu přesně v té samé moci, v jaké On byl na počátku. To prošlo těmito organizacemi, a tak dále, a vchází to do nevěsty. On nemůže být ničím jiným.

100 Oni to měli vidět, ti Židé ve svém dni, když to viděli projevené před sebou, jak prorok o Něm řekl. On řekl: „Zkoumejte Písma, neboť se domníváte, že v nich máte věčný život a ona svědčí o mně. Nečiním-li skutky svého Otce, nevěřte mi. I kdybyste nevěřili mně, věřte těm skutkům, které činím.“

Oni řekli: „Naši otcové jedli mannu na poušti čtyřicet let. My víme, na čem jsme.“

On řekl: „A oni jsou všichni mrtví.“ To znamená věčně oddělení. Všichni zemřeli. Zůstali pouze tři. Dva vyšli ze dvou miliónů. To je jeden z miliónu.

101 Při výronu spermií muže a ženy, nachází se tam obvykle jedno vajíčko plodné. Je tam jedno vajíčko, jeden zárodek, který je plodný.

Viděli jste někdy inseminaci dobytka? Všimněte si, je tam milión vajíček, milión zárodků a když dochází k výronu a dostávají se do dělohy, procházejí takovou trubicí do dělohy, kde se setkávají. Tam je jen jedno z těch vajíček, z miliónu vajíček, z miliónu zárodků, je tam jen jedno vajíčko, které je plodné. Je tam jen jeden plodný zárodek. A ony jsou všechny živé. Můžete sledovat tu malou telátku, jak se tam hemží dokola, taková špetka, že by se vešla na hlavičku zápalky. A Démos a ti ostatní, dnes večer poslouchají, a on si jistě vzpomene, jak vzal... vzal mě tam a ukázal mi, jak to funguje — ty zkumavky. A vložil jich tam jenom tolik, kolik by se vešlo na hlavičku zápalky; a tam bylo tisíce malých telat a býčků, ale pouze jedno z nich mohlo žít. Jen jedno z nich. A tady je jich velká kapka; a všimněte si, jedno z těch prostředních se odplazí a dojde k samotnému zárodku, přijde sem a jedno vajíčko vyjde z těch všech ostatních vajíček a oni se spolu setkají; a ta ostatní z nich zemřou. I když jsou živá, zemřou.

102 Protože je tam něco — někdo učinil toto jedno plodným — a určil také tamto jedno. Je to předurčení, můj bratře. Ó, ano.

Bůh musel určit, jestli to bude chlapec nebo dívka, zrzavý, černovlasý nebo cokoliv to je. To určil Bůh. Pro mne je to větší záhadou než panenské narození. Ale všimněte si, všichni ti zbývající umírají.

Tam byly dva milióny lidí, jež vyšli, zpívali, křičeli — dělali všechno možné, mluvili v jiných... nemluvili v jazycích, ale křičeli a oslavovali Boha a tancovali nahoru a dolů u moře a dělali všechno to, co ti všichni ostatní. Ale byli tam jen dva, kteří vešli do zaslíbené země. Kálef a Jozue, pouze dva. To je jeden z miliónu. Je to jeden z miliónu v tom přirozeném narození. Jeden každý z nich měl stejné požehnání. Ó, vy letniční, doufám, že se neprobudíte příliš pozdě. Jeden z miliónu!

Předpokládáme, že v dnešním světě je asi pět set miliónů křesťanů. Kdyby přišel Ježíš, pak by s Ním odešlo pouze pět set, pokud je tato statistika správná. No, na celém světě zmizí každý den více než tolik a nic se o tom neví.

103 „Přece zákoníci říkali... víš, že ti... proč zákoníci říkají, že nejdřív musí přijít Eliáš?“ Řekli Ježíšovi.

On řekl: „Eliáš už přišel a vy jste to nepoznali.“ Vidíte? Stalo se mu přesně to, co Písmo říkalo, že se mu stane: „Tak musí Syn člověka trpět...“

Oni Jej nepoznali. Přestože všichni náleželi k církvi, všichni tvrdili, že jsou naživu. Skutečný, znovuzrozený křesťan, opravdový Boží služebník, když uslyší Boží slovo, vyjde okamžitě z každé denominace a vejde do té skutečné plodné půdy Slova, do toho semeniště. On to udělá. Nevím, jak se to stane, avšak Bůh určil, aby se to stalo.

104 Vy jste byli na počátku svedeni skrze vaše první manželství. Nu, vy jste poznali, co je pravdivé. Tak jak jsem vyprávěl, ten malý orel, jakmile uslyšel hlas Ženicha, vešel do toho. Do toho pomazaného, potvrzeného Božího slova, pro poslední dny.

Noe byl potvrzeným Slovem pro svůj den. Věříte tomu? Dobrá, jeho poselství dnes fungovat nebude. Mojžíš byl potvrzeným Slovem ve svém věku. Věříte tomu? To teď nebude fungovat.

Ježíš byl... Jan byl tím potvrzeným Slovem. Věříte tomu? To by nefungovalo ve dnech Ježíše. Určitě ne. Ne, přátelé. Zákon a proroci byli do Jana, od té doby je Království nebeské.

105 Apoštolové, ti, kteří sestavili Bibli... tady přichází Luther v reformaci; jeho církev dnes nebude fungovat. Ani Wesleyova ne. Ani Letniční. To fungovalo v jejich době, ale teď je jiná doba. Tohle je otevření sedmi pečeti. Víím, že vám to zní cize, a přece to Bůh tak dokonale potvrdil, že v tom není ani nejmenší pochybnost. Je to dokonalé.

Nerozsévám to jen tomuto místnímu shromáždění. Hovořím k lidem napříč celým národem. Rozumíte? Dělejte si, co chcete.

106 Všimněte si teď, pomazané Slovo Jeho dne, jehož částí jste skrze předurčení. Okamžitě... když jste se to dozvěděli, když jste to uslyšeli, v tu chvíli jste poznali, že jste orlem. Také jste si uvědomili, že jste nebyli od počátku nějakým denominačním kuřetem, věděli jste, že tam nebylo něco v pořádku. Něco tam nesedělo. Je to tak. Poznali jste, že jste na začátku byli chyceni do pasti.

107 On, Ženich, sňal vaši hanbu a hodil ji do moře zapomenutí, omytím vodou Slova a krví života. To je to, co pověděla Bible.

Váš první manžel, za kterého jste byli provdání, svět; ten pomazaný Ženich, jež vás předurčil, vás omyl vodní koupelí skrze církev... to nezní moc správně, že ano? Toto byste mohli najít v almanachu, ale ne v Boží bibli. Omytím vodou skrze Slovo, ve Slově. Rozumíte? Stojíte dokončení, ospravedlnění, jako byste to nikdy neudělali. Haleluja!

Toto je teď mé poselství církvi, i kdyby za okamžik bylo přerušeno naše vysílání. Vy stojíte, jestliže stojíte na Božím slově a s Božím slovem. Na každém „amen“, každé tečce, každé čárce... kde stojíte? Snažím se vás ujistit: oddělte se od té plevy a dostaňte se sem do pšenice, kde můžete dozrát na Slunci. Slyším blížící se kombajn. Stojíte dokončení, ospravedlnění, jako kdybyste to nikdy neudělali. Haleluja! Můžeme mluvit o díkuvzdání. Cítím se opravdu velice dobře. Jsem za to vděčnější, než za všechno ostatní, o čem víím. Vy jste čistá, ctnostná, bezhříšná nevěsta Syna živého Boha. Každý muž a žena, kteří jsou zrozeni z Ducha Božího, umyti v krvi Ježíše Krista a věří každému Božímu slovu, zde stojí, jako kdyby vůbec nikdy nezhřešili. Jste dokonalí!

Krev Ježíše Krista... pokud můžete... pokud nějaký člověk...

108 kdybych měl ráno zemřít a nějaký člověk by zaujal mé místo; nemohu za ten hřích zemřít. Někdo zaujal mé místo — a Ježíš, Slovo, zaujal mé místo. On se stal mnou, hříšníkem, abych se já mohl stát Jím,

Slovem. Amen! Chci se toho věrně přidršet, ne církve, Slova. Amen.

Ó, ten duchovní svazek, Kristus ve své Církvi, nyní, kdy se tělo stává Slovem a Slovo se stává tělem. Projeveno, potvrzeno, přesně to, co Bible předpověděla, že se v tom dni stane. Děje se to den za dnem. Ejhle, tam na té poušti se to tak rychle akumuluje a probíhají události, že to sotva stačím sledovat. Jsme blízko Ježíšova příchodu, aby se sjednotil se svou Církví, kde Slovo se stává Slovem. Volání Ducha svatého, zkoumajícího srdce.

109 Stojíte tady dokončení. Vůbec nikdy jste nezhrěšili. Bůh ani neví... je to v moři zapomenutí. Nikdy jste to neudělali. Byli jste z toho žalobcem obviněni, avšak ve skutečnosti jste byli od počátku předurčení k tomu, abyste byli synem a dcerou Boží. Stojíte tady omyti a vaše stará, rozvodová kniha byla odstraněna, je mrtvá, dokonce úplně zmizela z Boží mysli. Jste ctnostnou Kristovou nevěstou, umytou v Kristově krvi — vzácná, ctnostná, bezhříšná; Boží Syn stojící s čistou, neposkvřenou nevěstou Slova, kterou umyl vodou své vlastní krve; která se stala tělem a projevila se, aby si mohl vzít vás, kteří jste byli předurčení v Otcově lůně před počátkem světa, právě tak jako On.

On byl tím velikým, Božím atributem, jemuž se říká láska.

110 Čímkoliv jste, jste služebníky Božími. Cokoliv si Bůh přeje, abyste udělali, kde je vaše místo — Bůh ustanovil v Církvi některé apoštoly, proroky, učitele, pastýře. Ustanovil to ctností svého vlastního předurčení. A vy jste tím byli od počátku. Vaše první manželství bylo anulováno. Vy jste to ani nikdy neudělali. Existovala jen jedna možnost, jak se to mohlo stát, a to tak, že Bůh sestoupil, aby v podobě Syna Božího, Ježíše Krista, zaujal vaše místo a omyl vás vodou, umytím vodou skrze Slovo. Slovo — nikoliv denominace. Slovo vás umylo. Ovšem jestliže nechcete stát ve vodě Slova, jak potom chcete být umytí? Jste stále tak poskvrnění jako Eva.

„Ó, drahý umírající Beránku, tvá vzácná krev neztratí nikdy svoji moc, dokud nebude celá vykoupená Církev Boží spasena, aby už nikdy více nehřešila.“

111 A co je to hřích? Hřích je nevíra, nevíra v co? Ve Slovo. Nevíra v Boha, jež je Slovem. Čistá, neposkvřená. Ó, haleluja! Brzy odejde do nebes. Amen. Stojí připravena... Pomyslete, vaše šaty umyté vodou krvácejícího Slova. Slovo se stalo krví. Slovo krvácelo za vás a vy jste umytí v krvácejícím Slově. Krvácející Slovo, Boží život ve Slově, a to Slovo bylo prolito za vás, abyste mohli být umytí od špíny těchto prostitutek a být očištěni, a posvěceni skrze omytí vodou Slova, které působí, že vaše smýšlení a srdce zůstává v Bohu, v jeho Slově.

112 Nuže, jak můžete vědět, že je to pravda? Tím, že Bůh sestupuje a potvrzuje to, a dokazuje to.

Řeknete: „No, já tomu tak nevěřím.“ Oni tomu nevěřili Ježíšovým způsobem, ale Bůh to potvrdil. Nevěřili tomu Noemovým způsobem a také tomu nevěřili Mojžíšovým způsobem. Raději by to zaměnili Balámovými slovy: „Jsme přece všichni jedno, tak se jen spojme dohromady.“

„Oddělte se,“ říká Bible, „od nevíry.“

113 Haleluja!

Nuže, všimněte si. Vy nejste jen to, ale odcházíte na svatbu v oblacích. Nosíte snubní prsten předurčené, nezasloužené milosti, snubní prsten milosti, jež jste si nezasloužili. To udělal sám Bůh. Znal vás již před založením světa, proto vám již tehdy navlékl snubní prsten a zapsal vaše jméno do Knihy. Jaké to díkuvzdání. Haleluja! Chvála buď našemu Bohu.

114 Nyní, závěrem bych mohl říci toto. Všichni víme, že ta moderní Letniční církev ve svém současném stavu, všechny denominace dohromady... házím je do jednoho pytle, protože jsou všechny stejné. Pamatujte, On nejdřív sváže do snopků koutky, spálí ho. Nejdřív bere všechnu slámu a spálí ji; pak přichází vzít svoji pšenici a bere ji domů. Oni se všichni shromažďují do snopů. Snop metodistů, baptistů, letničních a všichni vcházejí do Ekumenické rady. To je pravda. Všichni ke spálení. Rozumíte.

115 My všichni víme, že ta moderní církev v jejím současném stavu a ve své současné podobě není za žádných okolností schopna ukončit to veliké pověření, které dal Bůh církvi pro tento den. Kolik letničních na to může říci amen? Je to tak.

Jsme jednotáři, dvojiční, trojiční. Jsme takoví a onací, a ještě něco jiného, hádky, sváry. Jeden je tím, druhý tamtím a ještě něčím jiným. A každý z nich se bojí podrobit zkoušce Slovem. Oni ví... můžete jim o tom povědět, oni říkají: „Nemůžu si pomoci, nemohu tomu uvěřit. Nestarám se o to, co on dělá.“

To ukazuje, jakou máte matku a otce. Můžeš být okrskovým presbyterem. Můžeš být tím, tamtím nebo oním. Buď raději Božím synem.

116 Tak tedy víme, že církev by nemohla (ta Letniční církev) za žádných okolností, v žádném případě, by nemohla naplnit poselství posledního dne, ve svém současném stavu. Jak by mohla? Když nemůže

souhlasit ani s jedním, či dvěma slovy v Bibli. Jak byste to pak chtěli udělat? Nejsou toho schopni. Vidíte tedy, denominace je vyřízena. Je to tak. Budou to vyvolení lidé, kteří k tomu byli vyvoleni.

Nyní poznámka. A tak každý z vás ví, že celá tato denominační eminence letničních a všech — je mrtvá; toto je pro znovuzrozené křesťany tohoto poselství. Rozumíte? Váš první manžel je mrtev. Víte, že je mrtev. Bůh jej nechal zemřít. Je s ním konec. Všechny ty jejich vědecké, intelektuální, vzdělávací, vědecké metody jejich takzvaných biblických škol a takovýchto věcí, to zkrachovalo. Co ony dokázaly? Rozdělení. Jednotáři zde a trojiční tady, a dvojiční tam, jedno sem a druhé tam; takový zmatek a nazývají to „Letničními“.

117 Nuže, šel jsem za jedním mladým mužem (on tady právě poslouchá) a mladou ženou. Ona náležela k nějaké církvi a řekla mi, že žijí odděleně. Zeptal jsem se: „Co se stalo?“

Řekla: „No, my nejsme jednotní ve víře.“

Řekl jsem: „Ó, je mi líto. Jsi katolička?“

Odpověděla: „Ne.“ Řekla mi, ke které denominační církvi patří — k letničním.

Řekl jsem: „Kdo jsi ty?“ On byl také letničním, ale z jiné denominace.

Och, víte, že Římskokatolická církev začínala jako letniční? Kolik z vás ví, že je to pravda? Trvalo jim to téměř dva tisíce let, než se dostali tam, kde jsou teď. Prostě v ničem se již nedrží Písma. Vůbec. A letniční, když to takhle půjde dál, ode dneška za dvacet let, budou na tom hůř, než je na tom v současnosti ona. Jistě. Vidíte? Co to je? Pohledte, kdo je její otec a matka. Dovolí svým ženám stříhat si vlasy, mohou si dělat takřka co chtějí, pokud jen patří k církvi. Víc není požadováno.

118 Och, není se čemu divit, není divu, že Boží odsouzení k věčnému zatracení je navrženo. Bůh to položil přímo před vaše oči a vy je zavíráte a nechcete se na to dívat. Zavíráte vnitřnosti svého soucitu, když vidíte to pravdivé Boží slovo v těchto sedmi pečeti potvrzeno a dokázáno, že je to tak. Dosvědčeno na obloze napříč národy a všude jinde, skrze velká znamení a zázraky, jak On to zaslíbil. Pak se uzavíráte a říkáte: „Já nevím, nemohu si pomoci, já...“

Ó, aj! Mrtví, a neví o tom! Hříchy a přestoupení, jste mrtví. Ó, aj!

119 Všichni jsme si vědomi toho, že by církev v takovémto stavu nemohla zakončit tento poslední den. Jak by mohla vystoupit s Malachiášem 4? Jak by to mohla udělat? Oni ani v něco takového nevěří. Jak by mohla uvěřit a vystoupit s Lukášem 17:30? Jak by mohla vystoupit se všemi těmi zbývajícími Písmy, která jsou zaslíbena v těchto posledních dnech? To není možné, neboť ona to popírá. „Jak bylo ve dnech Lota, tak bude při příchodu Syna člověka.“

Pohledte na stav, ve kterém se v onom čase nacházela Sodoma. Pohledte na dnešní stav církve. Pohledte, co se stalo Abrahamovi, tomu vyvolenému. Podívejte se, co se stalo Lotovi a těm v Sodomě. Podívejte se na Billy Grahama a Orala Robertse a ty ostatní uprostřed denominací. Podívejte se na vyvolenou Abrahamovu Církev, která byla vytažena.

120 Pohledte, jaký druh znamení, že samotný Ježíš, Bůh zjevený v těle; stojící tam v lidském těle.

Řeknete: „To byl anděl.“ Bible řekla, že to byl Bůh. Pán Bůh, Elohim, stojící tam v lidském těle a ukazující, že On takto pomaže v těch posledních dnech svoji Církev. Bude to znovu Bůh působící v lidském těle. „Jak to bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syn člověka.“

Ten stejný druh věci. Můžete to vidět přímo v Písmech. „Čtěte, zkoumejte Písma, neboť se domníváte, že v nich máte život věčný, a ona o tom svědčí.“

121 Tak tedy, my víme, že oni jsou mrtví. Bůh je nechal zemřít v jejich vlastních sobeckých, vědeckých, vzdělávacích programech. Všichni letniční... mluvíte o poslání dětí do biblické školy, zatímco za času starého bratra Route a těch ostatních, oni by vás za to vyloučili ze sboru. Ale, ó, teď je to ta velkolepá věc. „Můj syn je na biblické škole.“ Kope si hrob.

Tak tedy, myslíte, že by to dnes mohli přijmout? Myslíte si, že se snažím podporovat negramotnost? Ne. Hovořím vám, že je rozdíl mezi tímto intelektuálním věkem, v němž žijeme, kde církev otěhotněla vědou a všemi takzvanými vysvětlivkami a vším možným. Nemůžete vysvětlit Boha. Nuže, ti kněží si Boha vysvětlili tak dokonale, že věděli, jak ten Mesiáš má přijít. On však přišel docela jinak, než si to vysvětlovali; to nebylo vědecké. „Jak může takový člověk, který je nelegitimním dítětem...? Kam chodil do školy. Odkud pochází jeho vzdělání. Kde se to naučil? No, proč se nás snažíš poučovat. Ty ses narodil ve smilstvu.“ Vidíte? Ó, pro všechno na světě!

122 Vidíte, jak se opakuje tatáž věc? Vidíte, že se to znovu opakuje? Všechno podle jejich náboženské vědy. A náboženská věda v souladu s tím, jak to řekla jejich biblická škola. Tak to musí být, jinak... To je

ten způsob, jinak je to nepřijatelné. Bůh z nich dělá pokaždé hlupáky. Vždy to přijde jinak. Tak to bylo v době Noemově, tak to bylo v Mojžíšově době, bylo to tak v době Kristově, bylo to tak v době Janově, bylo to tak za doby učedníků, bylo to tak v době Wesleyově, bylo to tak v čase Luthera, bylo to tak v době letničních; a je to tady znovu. Ten vzor se nemění; přichází to vždy stejným způsobem, s tím rozdílem, že v těch šesti církevních věcích to byli reformátoři a teprve v tom sedmém; ve Zjevení 10 bylo řečeno, že se to změní, a tak se to také stalo.

123 Nuže, na závěr řekneme toto. Vyplnit to velké pověření — jak by to mohli udělat? Víme, že jsou mrtví. Bůh je nechal zemřít v jejich vědeckém věku, ve všech těch... a tak co On mohl udělat? Otevřel sedminásobně zapečetěné tajemství pro nenedenominační nevěstu. Jak může nějaká denominace přijmout těch sedm pečetí, když je to v úplném rozporu s nimi? Semeno hada a všechny ty ostatní věci — všech těch plných sedm tajemství je v protikladu s tím, čemu byli vyučováni, protože se drží starého učení z biblické školy. A Božích sedm pečetí, když byly otevřeny na té hoře... Bože, dovol mi zemřít za tou kazatelnou, jestli to není pravda. A já jsem vám to předpověděl rok a půl předtím, než se to stalo, když mi On přikázal, abych šel do Arizony a řekl mi, co se tam stane na poušti. Dnes večer tady sedí lidé, kteří tam byli přítomní, když sestoupilo těch sedm andělů. Dokonce časopis „Life“ o tom podal zprávu. A bylo to sledováno přímo z observatoře a všude; a oni vůbec netuší, co to všechno znamená. A všechno to bylo předpovězeno, dokonce o zničení Kalifornie, které se nyní blíží, i to co jsem jim řekl, a kolik dnů to potrvá. Jak to bude, když nastane to veliké zemětřesení na Aljašce a že to bude začátek znamení času, a co se bude dít. Slovo po slově, jak bylo řečeno. Ani jednou to nezklamalo. Nemůžete dosvědčit, že by to někdy zklamalo. To nemůže zklamat, protože je to Boží slovo; a nebe a země pominou, ale toto nemůže zklamat!

124 Bůh musel otevřít těch sedm pečetí. Ne v denominaci. Vždy jsem byl proti tomu. Ale z denominací si On vybírá nevěstu, ale ne nějakou denominační nevěstu, On by to nemohl udělat. Je to proti jeho vlastnímu Slovu. On tam otevřel těch sedm tajemství, a to ukazuje, vrhá světlo na ty věci, jež byly skryty od založení světa, aby mohly být v těchto posledních dnech zjeveny synům Božím. Bylo to teď přineseno před lidi, aby to viděli. Vy tam teď... té nenedenominační nevěstě.

Ó, aj, tady máte ty dvě knihy. Jedna z nich je Beránkova kniha života. Vaše jméno je v ní předurčeno. To nemůže selhat, protože vy to z ní nemůžete v žádném případě odstranit, vidíte, protože ono bylo předem určeno, aby tam bylo. Ale ta regulérní Kniha života, z té to může být kdykoliv vyjmuto. Jestliže nečiníš pokání, ono je již stejně vyjmuto, protože se budeš muset postavit před soudem. Ale nevěsta nebude muset jít na soud. Ona odchází ve vytržení.

125 Závěrem řeknu ještě něco. Je již pozdě. Je téměř půl desáté a bude-li to vůle Páně, chtěli bychom se o půl desáté rozejít. A s opravdovou pokorou. Poslouchejte. Jednou... to, co teď říkám, budou slyšet všichni v celém národě. V New Yorku je teď za pět minut půl dvanácté. Nahoře ve Philadelphii a v jejím okolí; ti drazí svatí tam sedí a právě teď poslouchají ve sborech všude dokola. Dole v Mexiku, nahoře v Kanadě, všude kolem dokola. Téměř v okruhu dvě stě mil, tady na tomto severoamerickém kontinentu, jsou lidé, kteří právě teď poslouchají, tisíce a tisíce posluchačů. Toto je moje poselství pro vás, Církví. Vy, jež tvoříte svazek, duchovní svazek skrze Slovo, kteří jste mrtví těm starým manželům. Vy jste znovuzrozeni. Nepokoušejte se ho znovu vyhrabávat, on je mrtev. Jsi-li znovuzrozeným křesťanem a tento malý zárodek předurčení je v tobě, potom Slovo přichází na Slovo, Slovo na Slovo, až to dojde do plné postavy Kristovy. Je to tak. Teprve pak On může přijít a vzít si svoji nevěstu.

Nuže, jsme téměř připraveni na jednu věc, to je příchod Páně.

126 Vaše jméno je v Knize života.

Knihou života je Boží slovo, neboť Bůh je Slovo a Bůh je ta jediná věc, která je životem. A tak vaše jméno bylo reprezentováno v Bibli předtím, než se Bible stala Slovem. A pokud jste tady, abyste to udělali, nepotvrdí to Slovo? Nepotvrdí se snad Církev sama? Nepotvrdí se snad Malachiáš 4 a všechna ostatní místa dokonale, a ukáže se, že je to tím, čím to je.

Když přišel Ježíš, řekl: „Nedělám-li skutky, které o mně byly zaslíbeny, nevěřte mi.“

Do které z těch skupin se On připojil? Řekl: „Vy jste ze svého otce ďábla a činíte jeho skutky.“ Vidíte? Jsme v posledních dnech, Církví. Toto je moje poselství díkůvzdání pro vás.

127 Nuže, a nyní závěrem. Jednou jsem byl v Ledovcovém národním parku. Celý den jsme slyšeli, že večer by měl spadnout ledovcový oheň. A tak ti lidé měli celý den plné ruce práce, aby tu věc připravili, protože chtěli večer vylít ten oheň. Použili nějakou tekutinu... a oheň se rozlil jako mohutný vodní ledovec, vypadalo to skoro jako duha, když to vycházelo z toho ohně, padalo to z toho ledovce. Procházeli jsme se s ženou a dětmi celý den po celém parku — chtěli jsme zůstat a podívat se na tu ohnivou exhibici. Bylo nám slíbeno, že to uvidíme; znovu nám to bylo potvrzeno. Řekli nám, že to mívají vždycky v průběhu letní sezóny, a tak dále. Zeptal jsem se: „Uvidíme to?“

Řekli: „Ujišťujeme vás, že to bude dnes večer.“ Bylo nám to slíbeno. Řekli: „Oni jsou tam nahoře a všechno to teď připravují.“

128 Po tom všem jsem byl na tuto událost připraven... to je to, co se děje právě teď. Všechno se připravuje na tuto událost. Církev byla vytažená pro Jeho jméno; On si vybral svoji nevěstu z prostřed tohoto světa, z těchto denominací, z celého světa, z té špíny a věcí tohoto světa.

A každý... ta událost byla připravena. Všichni postávali a říkali: „Teď to sledujte, přímo tam, na vrcholu té hory.“

Tak to vždy přichází. Tak to má přijít i tentokrát. Tak to vždy přichází, ne skrze denominaci. Bůh nikdy nepoužil denominaci. Nikdy! Vystupuje reformátor. Vezme Slovo Páně a pak když zemře, oni z toho udělají denominaci. To je to, co udělali letničtí a všichni ostatní. Pokaždé, když vyvstává nová otázka a tak dále... tak se to vždy objevuje. Je přidáno nějaké nové slovo, pak si z toho udělají církev, založí denominaci, oddělují se. Musí to tak být. Nemůžete překonat přírodu. V přírodě se opakuje stále stejný proces: stéblo, list, klas, a tak dále, slupka, pak pšenice.

129 Všimněte si teď. Všechno bylo připraveno. Všechno to bylo zapáleno, připraveno. Všichni stáli venku. Natahoval jsem krk, rukou jsem objal svoji ženu, dívali jsme se. Děti tam stály a všichni jsme se dívali takto vzhůru. Ó, to bylo něco, protože jsme to očekávali. Bylo nám to slíbeno. Amen.

Slovo zaslíbuj toto: „Aj stane se, dříve než přijde den Hospodinův veliký a hrozný, hle, pošlu vám Eliáše proroka. On obrátí srdce synů k otcům jejich.“

„A stane se v těch posledních dnech, že vyleji Ducha svého z výsosti. Jarní a podzimní déšť bude vylit v těch posledních dnech současně.“

Všechna tato zaslíbení byla dána napříč Písmy. My hledíme vzhůru, sledujeme tu opravdovou nevěstu této hodiny napříč národem, hledíme vzhůru.

Církvi, On jednoho z těchto dnů přijde. Je to tak jisté jako, že přišel poprvé; On přichází znovu. Mějte všechno připraveno. Oddělte se od slupky — ležte na Slunci. Stále hledte vzhůru. Buďte v očekávání.

130 Náhle jsme uslyšeli něco z vrcholu hory. Nějaký hlas z reproduktoru oznamoval: „Všechno je připraveno!“

Pak nějaký muž, který stál přímo vedle mne, zvolal: „Ať sestoupí oheň!“

A již se valil z hory dolů — ledovec ohně a ohnivých jazyků. Jaký to pohled.

Bratře, připravme si všechno, protože jednoho z těchto dnů ten oheň spadne. Půjdeme nahoru. Nuže, připravme se na čas, kdy ten oheň spadne.

Jsmo v posledních dnech. Všichni to víme. A jsme připraveni na příchod Páně. Je zapotřebí se oddělit od veškerého hříchu. Oddělte se od všeho, co souvisí s tímto světem. Nemilujte svět ani věci tohoto světa. Nedovolte žádnému člověku, aby vás svedl svými věrovyznáními. Stůjte pevně v zaslíbení Božím, v Božím slově. A to Slovo, je-li to Slovo na tento den, Bůh ho potvrdí. Pokud ne, pak to není Slovo pro tento den. Slovo, které spadlo o Letnicích nebude dnes fungovat. Nikoliv, přátelé! To bylo pro letnice. Toto je pro nevěstu. Nevěstin odchod domů. My máme něco jiného. Příkladem toho byli znovu letničtí. My jsme ve věku nevěsty. Právě tak jakoby Slovo Noemovo nefungovalo za Mojžíšovy doby. Zrovna tak by Mojžíšův zákon nefungoval v době Pavla. On se je snažil přesvědčit: „Vy jste mu zemřeli! Nemůžete si ho podržet.“

131 Církvi, vy, ke kterým dnes večer napříč celým národem hovořím, jestliže se oddělíte od denominace a veškeré té špíny, a věcí tohoto světa, a všech těch věcí, které vás drží v lidmi vytvořených věrovyznáních a nařízeních, a takovýchto věcech, jestliže se oddělíte — buďte vzhůru, připravte se! Ten oheň spadne v jednom z těchto dnů. Bůh jej nechá přijít. To bude pohled. Byli byste hotoví, kdyby přišel? Byli byste připraveni jít s Ním nahoru, kdyby On přišel? Tajné vytržení nadpřirozené nevěsty — ona přejde ze smrtelnosti do nesmrtelnosti, v jedné chvíli, v okamžiku bude proměněna. „My, kdo zůstaneme naživu, nepředejdeme ty, kdo zesnuli.“

132 Před nedávnem jsem byl na výročí, na vojenské přehlídce v Tucsonu; můj malý chlapec chtěl vidět slavnostní přehlídku. Neměl jsem na to čas. Studoval jsem, měl jsem hodně telefonátů kvůli nemocným a jiné věci. A on mi řekl: „Tati, oni mě nechtějí s sebou vzít, vezmi mě.“

Řekl jsem: „No, dobrá.“

Bratr Simpson (myslím, že je dnes tady) a jeho malý chlapec tam chtěli jít také. Naložil jsem je tedy do auta a vyrazili jsme.

Postavil jsem se na rohu ulice a přihlížel. Po chvíli jsem uslyšel v dálce tlumený zvuk. „Bum, bum, bum.“ Byly to údery bubnu. Stál jsem tam a uvažoval: „No, tito malí chlapci určitě četli všechny ty knihy o armádě, určitě se jim to bude líbit.“ Zpozoroval jsem, že jako první přijížděly tanky z 1. světové války. Přibližovaly se — takové malé hračky. Ten další, který přijížděl, byl velký, nový tank z 2. světové války — velký Shermanův tank se zlomenou hlavní. Pak přijížděly další a další. A pak po nějaké době prošly matky s vyznamenáním „Zlaté hvězdy“, za nimi šlo dvanáct veteránů z 1. světové války, kteří zůstali ještě naživu, ze státu Arizona; dvanáct veteránů. Poté projel alegorický vůz s památkou na neznámého vojína s malým bílým křížem. Stál tam příslušník námořní pěchoty a vojín, kteří drželi čestnou stráž. Na malém kousku toho alegorického vozu... Na druhé straně stála stará, šedivá matka s připnutou „Zlatou hvězdou“ a pak drobná, pěkná žena, která plakala nad smrtí svého muže; a také malý, otrhaný chlapec s odvrácenou hlavou, jehož otec padl. Pak přecházely ještě další a další, a další, a nakonec moderní armáda.

Stál jsem tam. Ó, jaký pohled a jak smutný.

133 Pomyslel jsem si: „Ó, Bože, jednoho dne spatříme jiný pohled.“

Přijde den zmrtvýchvstání, kde první budou posledními a ti, kteří jsou poslední, budou první. Nejprve přijdou ti staří proroci a lidé spatří průvod pochodující nahoru do povětří, a my, kdo zůstaneme naživu, nepředejdeme ty, jenž zesnuli, neboť Boží polnice zazní a mrtví v Kristu vstanou jako první a my se k nim přiřadíme, a tak odejdeme. Haleluja! Všichni, napříč těmi věky Luthera, Wesleye, metodistů, baptistů, presbyteriánů až po ten poslední věk, kteří přijímají to Slovo ve svém věku.

Bůh vás požehnej. Mějte všechny věci připraveny a pak spadne oheň.

134 Skloňme na chvíli naše hlavy. Jsem zvědav, zdali dnes večer v tomto shromáždění, kdy jsem vás tu držel do půl desáté, je tu jeden nebo je tu tucet, kteří řeknou: „Bratře Branhame, stydím se za sebe, jak jsem doposud žil. Přespříliš jsem se staral o lidskou denominaci. Víím, že nejsem v souladu s Božím slovem. Chci tě požádat, bratře Branhame, aby ses za mne modlil.“ Zvedněte své ruce. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Pohleďte. Nahoře na balkónech a všude kolem dokola. Bůh ti žehnej. „Já vím...“ No, nestyďte se teď. No, nebudte teď...

135 A všude tam, napříč národem, od New Yorku po Kalifornii, od Kanady po Mexiko, vy lidé, kteří jste shromážděni v těch sborech, kde ty malé, věrné skupinky, které uvěřily tomuto poselství celým svým srdcem. Oni vyšli, vyšli z těch velikých soužení, vyšli z těch denominací. Oni jsou zárodky života. Pociťujete dnes večer takové nutkání jako ten malý orel, že slyšíte něco, co je trochu odlišné od toho, co jste do teď slyšeli? Avšak ve svém srdci víte, že je to pravda.

K vám, kteří tam jste. Tam stojí nějaký pastor, má zvednutou ruku, budu se za tebe modlit. Tyto věci se neděly někde v koutě, přátelé. Pamatujte: „Těsná je brána a úzká je cesta a málo je těch, jež ji nacházejí.“ Nekráčejte s tím davem, přátelé, který v tom pokračuje dál, přátelé, s tím Laodicejským církevním věkem. Oni mohli poskakovat při hudbě nahoru a dolů a tancovat, ale jsou vlašni. No, nebylo řečeno, že je to studené jako led. Bylo řečeno, že je to vlašné. To jsou letničnicki, a neví, že jsou mizerní, bídní a slepí. Vůči čemu? Vůči Slovu, vůči projevu Slova, protože ono nikdy nepřichází skrze jejich organizaci. Oni to nemohou přijmout.

136 A vy kazatelé, dnes večer tam Tucsonu, nečiním vás za to zodpovědnými, to činí Bůh. Byl jsem tam tři roky. Řekl jsem vám, že nezaložím žádnou církev a také jsem to neudělal. Bratr Peary Green ji založil. A já jsem tam byl tři roky a ani jednou jste mě nepozvali za vaši kazatelnu. Seděl jsem v Tucsonu téměř tři roky.

Bůh mě jednoho z těchto dnů z této pouště vezme. Toto poselství musí žít. Učinil jsem to nejlepší, co jsem mohl, abych to do vás dostal. Zním důvod, proč jste tak jednali. Vy také znáte důvod, proč jste tak jednali. Vaše denominace by vás vyhodila.

A víte, mnozí z vás, se kterými jsem mluvil tam v restauraci „Furr's“, vy víte, že to je pravda. Styďte se! Vyjděte z toho. Vyjdi z toho, bratře. Pokud je ve vás nějaký život, budete jako ten malý orel, o kterém jsem zrovna hovořil — budete naslouchat Božímu slovu.

Pamatujte, jednoho z těchto dnů to uslyšíte naposledy. Jsme teď opravdu blízko. Nepřijdete dnes večer?

137 Drahý Bože, sedíme nyní zde, se vši vážností. Je to opravdový den díkuvzdání, Pane. Jsem vděčný, Pane, že žijeme v tomto dni. Toto je ten největší den. Apoštol Pavel toužil vidět tento den. Ti velcí, staří muži jej toužili vidět. Proroci ho toužili vidět. Oni vyhlíželi tento den.

Abraham vyhlížel tento den, protože on hledal město, jehož Stavitelem a Tvůrcem je Bůh. Ono visí dnes přesně nad námi. Jan viděl Ducha Božího sestupujícího z nebe. Vydal svědectví a věděl, že to byl Syn Boží. Jen pomyslete nyní, On si vybírá svoji nevěstu.

Drahý Bože, mluv ke všem srdcím v celém národě a všude jinde. Ty jsi ten jediný, který může změnit jejich srdce. Jestliže tam na začátku nebylo vloženo to semeno, oni to nikdy neuvidí, Pane. Oni jen... slepí budou vést slepé a zcela jistě spadnou do jámy, protože to říká tvé Slovo.

138 Teď, Otče, když vidíme zde v celém národě, po celém světě, v Africe, tucty a tucty po celé Jižní Africe, v Mosambiku, napříč touto zemí, malá shromáždění, která berou ty pásky, ony jsou rozesílány do více než dvaceti národů. A oni to začínají vidět a jsou vyťahováni, stovky a stovky z nich. Není jich zapotřebí mnoho, Pane. A když ten poslední úd bude přijat do toho těla, pak přijde Kristus.

Pane Bože, já žádám dnes večer nevěstu, ty, ohledně kterých cítím, že byli vytaženi a očekávají; nechť se oddělí od všech věcí z tohoto světa. Oni musí ležet v přítomnosti teplého, slunečního světla Syna Božího. Koupat se v jeho Slově a v jeho lásce. Vyslyš, drahý Bože.

139 Ať ti lidé, které vidíme, kteří zvedli dnes večer své ruce — tucty z nich — v této velké modlitebně, prosím, ó Bože, aby do nich vstoupil nový život. Prosím, aby napříč národem a také po celém světě, kde bude tato páska přehrávána, aby také přijali toto poselství díkuvzdání a aby na základě pokynů, které byly dány, věděli, co mají dělat. Prosím o to, Otče, vyslyš.

Požehnej je, oni jsou Tvoji. Víím, že je to teď zvykem, Otče, že voláme lidi k oltáři. A prosím, drahý Bože, aby v každé misii, všude dokola na celém světě, aby přišli k oltáři — černí, bílí, žlutí, hnědí, kdekoliv jsou. Bohatí, chudí, lhovostejní, žebráci, čímkoliv jsou, denominační, ti, kteří jsou domýšliví a soustředění jen na sebe.

Ó, Bože, nazí, mizerní, bídní, slepí a neví o tom. Ty jsi řekl, že to tak bude a ono to tak je. A tak prosím, Otče, abys dnes večer zavolal každé semeno. A všude kolem dokola světa, kamkoliv se to dostane, ať to uchopí toho malého orla, který pozná hlas svého Pána. Vyslyš, Pane, svěřuji Ti je v Ježíšově jménu. Amen.

140 Zatímco ponecháme hlavy skloněny; je tady někdo v tomto publiku, kdo není spasen, kdo ještě nevydal své srdce Bohu? Nemyslíte, že byste měli být vděční za to, co pro vás Ježíš učinil? Pomyslete na to, že jste hříšníci, že jste Bohu odcizeni, a přesto něco klepe ve vašem srdci. Jak můžete vědět, že nejste jedním z těch malých orlů? Jste ubozí a budete tak dlouho ubožáky, dokud se tomu nepoddáte. Proč z toho neuděláte jednu z největších slavností díkuvzdání, takovou, jakou jste ještě nikdy neměli, kdy přijmete Ježíše Krista za svého Spasitele?

Nepřijdete se postavit sem nahoru k oltáři? Pokud přijdete, budu se s vámi modlit. Každý hříšník, muž nebo žena, chlapec nebo dívka, člen nebo nečlen církve. Členství v nějaké církvi z vás ještě nedělá křesťana. Tedy, oltář je otevřen. Nechcete přijít? Každý hříšník, který chce přijít a přijmout Pána Ježíše Krista. Chtěli byste opravdu skoncovat... někteří z vás z denominací, kteří byste rádi skoncovali s tím slepičím pokrmem. Přestaňte mluvit, že patříte k tomu a že je to v pořádku. Nechcete vědět, čím je ten opravdový křest Duchem svatým? Pojdte a přesvědčte se.

141 Oltář je otevřen. Jsme připraveni. Teď jen vstaňte ze svého sedadla, přijďte sem a poklekněte u oltáře jako tento bratr, který právě přišel — Díkuvzdání.

Ó, Bože, jsem Ti tak vděčný, že po celý svůj život jsem věděl, že tam něco je, Pane. Nikdy jsem nebyl úplně spokojen, ačkoliv jsem se o to snažil. Myslel jsem, že to udělám příští rok, že to udělám příští týden, příště, když uslyším výzvu k oltáři. Někdy to udělám. Stále jsem to jen odkládal a odkládal. Ale víím, Pane, že se mnou není něco v pořádku. Vždycky budu věřit, že tam bylo něco jiného. A teď, dnes večer, Pane, jsem Ti vděčný za to, co pro mne připravil Syn Boží, že ze mne smyje všechny hříchy — to znamená moji nevíru.

Přicházím dnes večer, klekám, abych přijal to velké požehnání díkuvzdání, které mi Ježíš vydobyl, když za mne zemřel na Golgotě.

142 Nechcete přijít? Nuže, klečí tu lidé kolem oltáře. Proč nevstanete a nepřijdete? Chtěli jste to přece udělat. Zkoušeli jste to.

Vzpomeňte na našeho bratra Lyle Palmera, našeho dobrého, vzácného bratra. Pokud víím, seděl na zahradě a díval se na svoje děvčátko, jak hraje kriket nebo něco takového, předklonil se na židli dopředu a byl mrtev, aniž by mohl učinit nějaký pohyb.

Neznáte hodinu, ve které odsud odejdete. Vy prostě nevíte, kdy musíte odejít. To může být ještě dnes večer. Tak proč nepřijít a nevést všechno do pořádku. Pojdte, lidé! Necítíte, že vás něco táhne? Víím, že jsou tu ještě mnozí z vás, kteří by měli být zde u oltáře — těch všeho všudy šest osob, kteří tady jsou, to nejsou všichni, kteří zde sedí.

Nuže, jestli mi věříte a pozorujete ty věci, které se dějí tady na pódiu, tak mi uvěřte i teď. Jednoho dne bude můj hlas umlčen a již ho více neuslyšíte. Pak budete litovat, že jste nepřišli. Říkáte: „Bratře

Branhame, byl jsem členem církve..." tady nejde o to, kým jsi byl. I Nikodém byl členem církve. Tím byl i Jan, Petr, Jakub, Pavel, všichni ostatní z nich byli členy církve.

143 Pavel byl členem církve, dokud jedné noci, spíše jednoho dne, se něco nestalo a pak přišel. Byl proměněn ze člena církve na Božího syna.

Nechcete přijít? Ó, on byl vyškolený, on byl intelektuál; on věděl, že se mu dostalo dobrého výcviku, byla to jedna z nejlepších škol — Gamaliel byl jedním z nejznamenitějších učitelů, jací v té zemi existovali. Přesto věděl, že ještě něco potřebuje.

Nechcete přijít? Ptám se ještě jednou... jestli tady nebo napříč národem, prosím vás, kdekoliv jste nebo v jakémkoli shromáždění jste v této hodině díkyvdání. Pamatujte, to se zde nahrává; a nejen tady, ale i v nebi.

Víte, že je vědecky dokázáno, že každý pohyb, který uděláte, je zaznamenán. Bylo to dokázáno. Pamatujte, televize to dokázala. Televize obraz neprodukuje, to vy jste tím obrazem. Ona jen na tom kanále vysílá to, co vy děláte. Tak či onak vy jste tam. Vidíte, když pohnete prstem, ten pohyb jde do celého světa. Pokaždé, když se oblékáte, váš obraz je přenášen do celého světa. Je to zaznamenáno.

Každá myšlenka, která projde vaší myslí, je zaznamenána a jednoho dne se to nahrávání zastaví. Bude to odloženo do alba

144 a pak při soudu se to vrátí. Tam budete stát s ostříhanými vlasy a tvrdit, že jste křesťanky. Tam budete stát s myšlenkami namířenými proti Slovu, přímo ve vaší myslí. Nemůžete to skrýt. Pamatuj, televize a dokonce věda ví, že je to pravda.

Právě teď, když stojíte, víte, že byste měli být tady. Pamatujte, že jestliže je toto zaznamenáváno, ve dni soudu, tatáž myšlenka, kterou máte teď, bude znovu procházet rovnou vaší myslí. Bude to přesně na záznamu a celý svět to uvidí. Proč ten svět neměl — při pohledu v den soudu, všichni andělé, kteří tam budou; jestliže se tedy za mne stydíte — když je váš obraz nyní zaznamenáván, v soudný den se za vás budu stydět já. Neboť já jsem své Slovo pomazal a poslal ho vám a vy tomu nevěříte. Vy jste se za něčím schovali.

Ó, to zní velice hezky: „Já jsem udělal toto. Tancoval jsem v Duchu, mluvil jsem v jazycích.“ To dělají i pohané. „Křičel jsem.“ To dělají i pohané. Jak se tedy můžete obracet zády ke Slovu?

... proč ne? Proč jen k Němu nechceš přijít teď?
Proč ne, proč ne? Proč nechceš k Němu přijít teď?
Proč čekáš, drahý bratře,
ó, proč tak dlouho otálíš?
Ježíš čeká, aby ti dal
místo v jeho posvátném domě.
(Ale vy jste jeden z údů jeho těla.)
Proč ne? (Ó, malý orle, pojď.)
Proč nepřijít k.....?

145 Pane, jsem Ti tak vděčný! Jsem velice vděčný! Díkyvdání Tobě, Pane. Ne za tu přirozenou stravu, ačkoliv i za tu. Ale, Pane, ten čas konce je zde, jsem vděčný za ten duchovní pokrm, Pane — ten duchovní pokrm „sedmi pečeti“, jež byly zaslíbeny, že budou otevřeny. Říkáte: „To bude něco jiného.“ Ne, ne, nemůžete přidat jedno slovo nebo ubrat... je to už tam. Je to jen skryto, je to zapečetěno. Kolik z vás tomu rozumí, ať řekne „amen“.

Vidíte, říkáte: „No, to je nějaké tajemství, které přijde.“ Ne, ne, to už je napsáno. Nemůžete k tomu přidat jediné slovo nebo jediné z toho ubrat. Rozumíte, to je už tam. To jen muselo být zjeveno v těch posledních dnech.

146 Nechcete přijít? Pojďte teď, přátelé. Jestli to nemůžete pochopit, pojdte, klekněte si a promluvte si s Ním o tom. Pokud vám to já nejsem schopen vyjasnit, On může, protože On rozvazuje všechny pochybnosti.

... v jeho posvěceném trůně.
Ó, proč ne? (Nepřijdete?)
Proč ne?
Proč nepřijít k Němu teď?

Zapamatujte si, je z toho pořízen záznam. Nejenom na této pásce, ale ten velký Boží záznam — o jednom každém z vás. Každý pohyb; když skloníte hlavu, když skláníte svá srdce, jaká myšlenka prochází vaší myslí, pamatujte, zaznamenává se to právě teď ve Slávě a ten záznam bude přehráván ve dni soudu. Jaké je vaše rozhodnutí? Ó, jak to budete chtít změnit v tom dni.

147 Budu ještě čekat, protože je jich teď hodně kolem oltáře. Vidíte, možná, že pokud bych počkal ještě

chvíli, možná ještě jeden, ještě někdo další přijde. Mohl by být někde v New Yorku, mohl by být někde ve Filadelfii, v Kalifornii nebo v Arizoně, tam někde by mohl přijít ještě jeden. Pastore, kdekoliv jsi, nevzděj se této výzvy k oltáři. Možná už nikdy neuvidíme další díkuvzdání. Toto by mohlo být to poslední. A možná tyto záznamy z dnešního večera budou ty poslední. Jednoho z těchto dnů tato páska doběhne do konce. Tento záznam bude vzat a bude vložen do Božího alba, rozumíte. Potom bude znovu přehráno to, co bylo teď ve vašich myšlenkách. Neříkejte, že jste to nevěděli — vy to víte. „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině když ho přitáhne můj Otec, a všechno, co mi dává Otec, přijde ke mně.“

148 Věřím, že kdybych tam dnes večer někde seděl, že i při té nejneopatrnější myšlence bych se postavil a přišel tak rychle, jak bych jen mohl.

... proč ne? Proč nechceš přijít...?

(Jste již hotoví? Jste si jisti tím, že nezarmucujete jeho Ducha?)

Zůstaňme se skloněnými hlavami. Buďte si jisti tím, že jste nezarmoutili jeho Ducha. Buďte si jisti, že jste udělali přesně to, co vám řekl. Jste si jisti? Uvědomte si, že už se vám možná nenaskytne další příležitost. Tento záznam může skončit dnes večer. Toto může být už konec. Toto může být pro vás ta poslední páska. Jste si jisti, že jste nyní připraveni? Pokud ano, nechávám to ve vašich rukou, ve jménu Pána Ježíše.

149 Zatímco sbor jemně zpívá, budu se modlit za ty, kteří jsou tady dole. Jsem prostě takovým podivínským druhem křesťana. Věřím, že Bůh musí vykonávat spasení a věřím, že musí přinášet Slovo. „Já, Hospodin (říká Bible u Izaiáše), Já, Hospodin, jsem zasadil. Zalévám ho dnem a nocí a nikdo ho nevytrhne z ruky mé.“

Dříve než někoho požádám, aby přišel sem k oltáři se modlit za tyto lidi, chtěl bych se za ně pomodlit sám. Skloňme nyní naše hlavy.

150 Drahý Ježíši, právě jsem citoval z tvého Slova to, co řekl tvůj prorok. A já vím, že slova proroků jsou pravdivá. A Ty jsi řekl: „Já, Hospodin, jsem zasadil.“ Jistě. Nuže, Ty jsi to vložil do Beránkové knihy života před založením světa. „Já, Hospodin, jsem zasadil a budu ho zalévat dnem a nocí a nikdo je nevytrhne z mé ruky.“ Tito lidé, Pane, již pravděpodobně slyšeli hodně oltářních vyzvání, ale Ty to stále zaléváš, Pane. Oni jsou tu dnes večer. Ať se oprostí dnes večer, Otče, ode všech věcí tohoto světa, všech hříchů a problémů, které jsou v jejich srdcích. A ať se nyní, střízlivě a s úctou ve svých srdcích, uvolní pro tvé Slovo a řeknou: „Pane Ježíši, v hloubi svého srdce jsem vždy věřil, že je pro mne připraveno něco, co jsem ještě neobdržel.“ Ačkoliv jsem se pokoušel, jak to bylo dnes vyjádřeno na příkladu, následovat slepici, ale bylo tam něco, co mi připadalo zvláštní. Neznělo to dobře. A dnes večer cítím, že teď přicházím blíž, do náruče živého Slova. Přicházím uctivě a při zdravém rozumu; našel jsem si místo zde vedle toho oltáře. Tak velice potřebuji spasení, Pane. Jsem tak hladový. Toužím, Pane, abys mě dnes večer uchopil do své náruče. Ne skrze nějakou emoci, ale skrze Ducha lásky. Vezmi mě do své náruče, drahý Bože. Jsem tvým dítětem. Cítím, že jsem tím orlem, o kterém se mluvilo. Uchop mě, Pane, já skáču. Povstal jsem ze svého sedadla a poklekl zde. Uchop mne, Pane. Já skáču. Přenes mne na svých křídlech, Pane, daleko od věcí tohoto světa. Dej mi odletět ze špíny tohoto světa, od mých špatných návyků, od všech mých denominačních tradic. Dovol mi přijít jen k Tobě, drahý Bože, aby tvůj Duch svatý mohl vlít do mého nitra odpuštění a vzít všechny pochybnosti. Dej, abych se dnes večer stal Tvým znovuzrozeným dítětem, čerstvě zrozeným, novým stvořením. Uchop mě a odveď mě od kvokání té slepice. Uchop mě a přenes mě do toho orlího hnízda, tam, kde se budu moci živit Božím slovem, dokud nebudu schopen létat.

Vyslyš, drahý Bože. Přijmi je. Oni jsou Tvoji. Toto je má modlitba, upřímně se modlím za tyto umírající lidi. Vyslyš, Otče. Obětuji tuto modlitbu za ně. Prosím o to ke slávě Boží.

Teď, zatímco máme ještě skloněné hlavy.

151 Jsem zvědav, jestli tady kolem oltáře, vy, kteří jste tady poklekli; mnozí z vás tvrdíte, že jste křesťané, ale vždycky jste pociťovali, že existuje něco, co vám schází. Možná jste prováděli všechny náboženské obřady. Mohli jste křičet, mohli jste dělat vše možné, mohli jste tancovat v Duchu; mohli jste mluvit v jazycích; a nikdo proti tomu nemůže nic namítat. To je pravda. To je všechno dobré. Avšak pohleďte, to jsou dary Ducha bez Ducha. Kdyby tam byl Duch, pak byste nepociťovali odsouzení. Vy zde u oltáře, věříte opravdu upřímně, že právě tím aktem odvrácení se ke svobodě — ne skrze emoci — ale skrze ryzí, neposkrvněnou víru, že Bůh vás přijme a bude vás krmit svým Slovem, dokud se nestanete orly, kteří budou schopni létat?

Pokud ano a chcete, aby to Bůh udělal, zvedněte ruku — vy, kteří jste kolem oltáře. Bůh vás požehnej. Každý zvedl ruce.

152 A teď, v opravdovém ztišení, chtěl bych se zeptat posvěcených mužů a žen, jež opravdu poznali Boha... většina z nich, to je zvláštní. Vypadá to, jako by to tak bylo. Oltářní výzvy, které dělám, to jsou

většinou samí muži... víte, obvykle jsou to ženy, ale tady jsou sami muži, vypadá to, že dnes večer je tu u oltáře jedna žena, možná dvě. Jsou to obvykle ženy, ale tak nějak, domnívám se, že ženy si myslí, že mluvím proti nim. Není to tak, sestry. (Myslím, že někdo říkal, tři. Rozumíte, nevidím přes tady tu hranu oltáře.) V pořádku, někteří z vás posvěcených křesťanů, pojdte sem a postavte se se mnou na chvíli v modlitbě. U oltáře nebo na pódiu, kdekoliv jste, někdo, kdo zná opravdu Boha, kdo ví, jak se zde postavit, v těchto několika minutách modlitby s těmito lidmi. Potom rozpustíme obecnost. Ať je teď každý opravdu soustředěný.

Neodcházejte, prostě přijďte sem a postavte se okolo — někteří z vás lidí, kteří opravdu věříte, že je to pravda, že vcházíme do dalšího věku, že vcházíme do věku vytržení. Víte, církve nemůže odejít ve svém současném stavu. Už to lepší nebude, ale bude to čím dál tím horší. Ať ti z vás, kteří to ví, ať řeknou „amen“. To se musí zhoršovat, tak to pokračovat nemůže. Rozumíte, musí se něco stát a je to již nyní v pohybu, přátelé. Je to tu, teď je tah pro nevěstu. To je pravda. To je: „Tak praví Pán.“ Pojdte teď sem nahoru, posvěcení křesťané, vy, kteří si přejete váš záznam — zjistíte, že ti, jež přišli v upřímnosti a za něž se chcete modlit, jsou vaši bratři a sestry, přijďte k oltáři. Postavte se tady okolo na chvíli k modlitbě.

Chce ještě někdo přijít? Postavte se tady kolem nebo si klekněte vedle nich, postavte se tam kolem tam těch lidí; a vy, ženy; sladce, pokorně, modlete se za ně.

Drahý Bože, pomoz jim.

153 Vzdávám se všeho. Vzdávám se své denominace. Vzdávám se svého prvního sňatku. Vzdávám se svého prvního manžela. Vzdávám se všeho, Pane.

... všeho se vzdávám, všeho se vzdávám,
všechno Tobě, můj požehnaný Spasiteli,
všeho se vzdávám,
všeho se vzdávám,
všeho se vzdávám... (Bohoslužba pokračuje)

Můžeš se vzdát svých vlastních představ? Můžeš se vzdát svých vlastních představ pro Boží slovo?

Všechno Tobě, můj požehnaný Spasiteli,
všeho se vzdávám,
všeho se vzdávám,
všeho se vzdávám,
všechno Tobě, můj požehnaný Spasiteli,
odevzdávám všechno.

154 {Text nebyl přeložen.}

155 Vy, tady u oltáře, vy, kteří jste se modlili kolem oltáře, církve se za vás modlila, vy sami jste se modlili. Teď, existuje jen jeden způsob, jak můžete být spaseni. Totiž, vírou jste spaseni, a to z milosti — milost Boží vás oslovila, přivedla vás k tomuto oltáři. Vy hledáte Boží požehnání. Hledáte jeho Slovo. Hledáte Ducha svatého. Hledáte Boží přízeň. Pokud ano a děláte to z celého vašeho srdce, vydejte ho. Nehledejte teď nějakou emoci. Hledejte pravdu; pravdu ze svého srdce skrze víru. Pane, jsem ochoten dělat všechno, co mi tvé Slovo přikazuje. Odevzdávám se se vším, co je ve mně. Pokud věříte z celého vašeho srdce, chci, abyste se postavili, otočili se k církvi, k publiku, zvedli ruce a společně s nimi zpívejme: „Odevzdávám Ti všechno, co je ve mně, Bože. Podle svého nejlepšího vědomí Ti odevzdávám všechno, čím jsem.“

Vystupte sem na pódiu, vy, kteří jste u oltáře. vystupte sem na pódiu, bratři. Rovnou sem, všichni z vás, jež jste bratřími a sestrami. Podívej se sem, církvi.

(Nějaká sestra vydává svědectví.)

156 Jedna sestra tady z denominace, řekla: „Náležela jsem k jisté denominaci.“ Nemusíme ji jmenovat. Ona tam pracuje, ale řekla: „Bratře Branhame, chci vyjít ven a vejít do pravdy. Zatoužila jsem po něčem, co oni nemají.“ Dovolte, že budu citovat jeho Slovo: „Blahoslavení, kteří lační a žízň po spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou.“ Teď, vy tady na pódiu, kteří jste zrovna přišli; pokud jste připraveni odevzdat všechno, čím jste, všechno, abyste byli poslušní Slovu Božím, my jsme vám v tomto týdnu již řekli, co je třeba udělat. Nuže, jestli jste připraveni odevzdat se právě teď Jemu, pozvedněte jen své ruce takto k publiku. A vy zde na pódiu, zpívejme teď se všemi společně: „Všeho se vzdávám.“ Všichni společně. V pořádku.

všeho se vzdávám,
všeho se vzdávám,
všechno Tobě, můj požehnaný Spasiteli,
všeho se vzdávám.

157 Myslíte to doopravdy? Řekněte „amen“. Řekněte „amen“. Ještě jednou. Řekněte: „Pane, prozkoumej mne. Zpytuj mne a dej mi příležitost.“ To je všechno, co můžu dnes večer udělat, odevzdat se Tobě. Ty znáš hlad mého srdce. Znáš moji touhu. Ty jsi zaslíbil, že tu touhu naplníš. Teď to přijímám, teď se Ti odevzdávám. Všichni společně.

Všeho se vzdávám,
všeho se vzdávám,
všechno Tobě, můj požehnaný Spasiteli,
všeho se vzdávám.

www.messagehub.info

Kázání

William Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7